

აქსიონისი

საქართველოს ახალგაზრდათა ლენინურ კომუნისტურ კავშირის
ცენტრალურ კომიტეტის ორგანო

შინაარსი:

ცკ-ს ნეოთხე პლენუმის შედეგები—**ვ. დარახველიძე**. კავშირის მიღ-
წევები და მორიგი ამოცანები ორგანიზაციულ სფეროში—**ა. გეურ-
ქოვი**; საშეფო მუშაობა კომკავშირში—**ა. კეკელია**; საქართველოს
კომკავშირი ლეგალური არსებობის ოთხი წლის თავზე—**უ. ფრანელი**;
ჩვენი ორგანიზაცია საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობაში—**ვ.
მ—ნი**; სოფლის საბჭოს მუშაობა და კომკავშირის ამოცანები—**ძვე-
ლი სპარტაკელი**; ლენინის ანდერძები და სოფლის კომკავშირელნი
—**გ. ზინოვიევი**; „ახალი მენშევიზმის“ ელემენტები—**გ. ძ.**; აქტივის
თვითგანვითარების საკითხები—**ვ. გოგეშვილი**; ბავშვთა კომუნისტუ-
რი ორგანიზაცია სოფლად—**თ. გაბარაშვილი**; ჩვენი მუშაობა ნორჩ
ლენინელთა კომუნისტურ მოძრაობაში—**ა. მდივანი**; კედლის გაზე-
თის როლი კავშირის სააგიტაციო საპროპაგანდო მუშაობის სისტე-
მაში—**გ. ძ**; ეკონომიურ თათბირის შედეგები—**რ. აკოფოვი**; კომ-
კავშირი და სასოფლო სამეურნეო კოოპერაცია—**ხახვაბოვი**; გამოც-
დილების საკითხები. რა უნდა ვიკითხოთ.

ტფილისი № 2 10 მ ა რ ტ ი

ახალგ. ლენ კომ. კავშირის გამომცემა.

რედაქცია: ტფილისი, რუსთაველის პრ. ტელ. კომუტ. ა. ლ. კ. კ. 2-21

გრაქულდაზ ხელის მოწერა ჟურნალ

„აქტივისტი“-ზე

საქართველოს ახალგ. ლენ. კომუნ. კავშირის ცენტრალურ
კომიტეტის ორგანო.

„აქტივისტი“ გამომდის „ახალგაზრდა ლენინელის“
მაგივრად

ჟურნალის მიზანია კავშირის აქტივის ფართე მასისათვის პრაქტიკულ — ორგანიზაციულ მუშაობის მასაზრდოებელ მასალის მიწოდება, კავშირის ხელმძღვანელობაში აქტივისათვის დახმარების გაწევა, ღირეკტივების და სახელმძღვანელო განმარტებათა მიწოდება იმ კითხვათა გარშემო, რომელნიც უკვე არიან ან იქნებიან გადაწყვეტილი ცეკას და ყრილობების მიერ, ახალი კითხვების წამოყენება, აზრთა — ფართე გაცვლა-გამოცვლის წარმოება და კავშირის აქტივის ფართე მასის ჩაბმა მიმდინარე ამოცანების დასახვა-გარკვევაში.

ჟურნალის მუდმივი განყოფილებანი: 1. კომუნისტური აღზრდის საკითხები, 2. მოძრაობის ზოგადი საკითხები, 3. კომკავშირი სოფლად, 4. მოჯამაგირის კუთხე, 5. მუშური და გლეხური ახალგაზრდობის სკოლები, 6. ჯარი და ფლოტი, 7. ჩვენი პრესა, 8. კავშირის ხმაშარდი, 9. პარტიაში, 10. პიონერთა მოძრაობა, 11. ფიზკულტურა, 12. ახალგაზრდობა და ხელოვნება, 13. ახალი ყოფა-ცხოვრება, 14. ადგილების გამოცდილება, 15. „აქტივისტის ფოსტა“, 16. აქტივისტის კითხვა-პასუხი, 17. წინადადებათა დაფა, 18. კავშირის საცესთან (ცკ-ს მუშაობა) და სხ.

ჟურნალუი მოწაწილეოგან კავშირის ჟველა აქტიური კალეპი.

რათ 4 მან., ნახევარი წლით 2 ან., 3 თვით 1 მან. 50
იი ხელისმომწერლები სარგებლობენ შეღავათით: ხელის-
ს იხლიან 2 მან. და თითო მანეთს შემდეგ ორ თვეში.

ჟურნალუი გამომდის ამხ. 3. დარახველიძის რედაქტორობით.

საქართველოს

საქართველოს ახალგაზრდათა ლენინური კომუნისტური კავშირის
ცენტრალური კომიტეტის ორგანო

რედაქცია ღიაა ყოველ დღე
9—3 ს. ტელ. კომუტ. 2-21

ტფილისი
10 მაისი, 1925 წ.

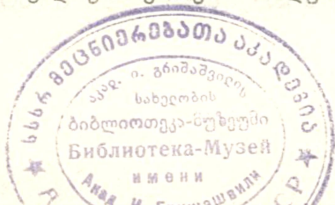
მისამართი: ტფილისი რუს-
თაველის პრ. 20. რედაქცია
„აქტივისტი“-ს.

ც. კ. მეოთხე პლენუმის შედეგები

ამას წინარდ დაამთავრა მუშაობა ს. ლ. ა. კ. კ. კ. მეოთხე პლენუმმა; პლენუმზე განხილული იყო მთელი რიგი საკითხებისა, რომელთაც კავშირისათვის აქვთ უაღრესად აქტუალური მნიშვნელობა დღევანდელ პირობებში. ც. კ. ოქტომბრის პლენუმმა, რომელმაც აღნუსხა ზაფხულის მუშაობა და აღნიშნა ჩვენი დევეტები, რომელიც გამააშკარადენ მენშევიკური ავანტიურის შედეგად, დაუსახა კავშირის ძირითად ამოცანად სოფელში მუშაობის გაძლიერება, ადმინისტრაციულ გადახრის ლიკვიდაცია, ანტირელიგიური პროპაგანდის ფრთხილი წარმოება, კავშირის შემდეგი ზრდა და სხვა. თუ ჩვენ განვიხილავთ ჩვენი ორგანიზაციების ეხლანდელ ვითარებას, ცხადი გახდება, რომ ეს ამოცანები ადგილობრივ ორგანიზაციების მიერ სავსებით შეთვისებულია და გაგებულია.

დავიწყოთ უკანასკნელ საკითხიდან—ზრდის შესახებ. ც. კ. ოქტომბრის პლენუმმა აღნიშნა, რომ შემდეგი ზრდა სოფლად საჭიროა, და თუ ჩვენ არ გვინდა დაეტოვოთ ჩვენი გავლენის გარეთ გლეხური ახალგაზრდობის მასები, რომელთაც ახასიათებს საზოგადოებრივი აქ-

ტივობის ზრდა, უნდა ფართოთ მივიზიდოთ ისინი და ჩავაბათ კავშირში. საორიენტაციო პროცენტება, რომლებიც ჩვენ მაშინ დავაწესეთ, ასეთი იყო: არა ნაკლებ 60% გლეხებისა, 23 პროც. მუშების და 17 პროც. დანარჩენების. როგორც ციფრებიდან სჩანს, 1 თებერვლისათვის ჩვენ დაახლოვებით სწორათ ვიანგარიშეთ პროცენტული დამოკიდებულება, რადგანაც კავშირის უდიდეს ზრდასთან დაკავშირებით უკანასკნელ 4 თვის განმავლობაში, რომელშიდაც ის გაიზარდა 30.000-მდე, ჩვენ შევინარჩუნეთ შემდეგი დამოკიდებულება: 23,9-პროც. მუშები, 61-პროც. გლეხები და მხოლოდ 14 პროც. დანარჩენები. ოქტომბრისათვის კავშირში იყო 59,6% გლეხების; შედარება გარკვევით გვეუბნება, რომ გლეხურ ახალგაზრდობის ანგარიშზე ჩვენ რიცხვობრივ ნორმალურად ვიზრდებოდით, მაგრამ თუ ჩაუკვირდებით იმ გარემოებას, თუ რომელ სოციალურ ჯგუფების ანგარიშზე ვიზრდებით ჩვენ სოფლად, დავინახავთ, რომ ამ ზრივ ყოველგან სასურველად არ არის საქმე. ბევრ მაზრებში ჩვენ ვამჩნევთ საშუალო (средняя) მოლოდ.) ახალგაზრდობის უდიდეს უპირატესობას, სუს-

ტად სწარმოებს ღარიბთა [бедняки] მიზიდვა, უფრო სუსტად კიდევ—მოჯამაგირეთა ახალგაზრდობის.

უჯრედის და ხშირად სარაიონო აქტივს არ ესმის განსხვავება საშუალოსა და ღარიბს შორის, ზოგან კი კულაკსაც საშუალოსთან ურევნ. ც. კ. პლენუმმა აღნიშნა, რომ სოფლის ფენებად დანაწილების ზრდასთან დაკავშირებით დასახელებულ მოვლენებს შეუძლია შედეგად იქონიოს ბევრა საკმაოდ საშიშარი მოვლენები.

უახლოესი ამოცანა მდგომარეობს იმაში, რომ კავშირის უდიდესი ზრდით გლეხობის ანგარიშზე, კომკავშირის მასსიუტრმა ორგანიზაციამ არ დაჰკარგოს თავისი კლასობრივი სახე. ეს უკასასკნელი მიზანი მისაღწევია იმ პირობის დაცვით, თუ კავშირის ბაზას წარმოადგენს მოჯამაგირე და ღარიბი ახალგაზრდობა: უნდა ფართოდ ჩავაბათ ისინი კავშირის რიგებში, უნდა შევქმნათ გარკვეულობა საშუალოსა და კულაკის განსხვავების გაგებაში და მივიღოთ კავშირში უკეთესი და ჩვენთან ახლო მდგომი ნაწილი საშუალოებისა; თუ დასაყრდენ ძალად არ გავხადეთ მოჯამაგირე და ღარიბი ახალგაზრდობა, შეუძლებელი იქნება საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ხასიათის ამოცანების გადაწყვეტა.

მუშაობის ადმინისტრატორული მეთოდი სოფლად თანდათან ისპობა; ეს კურსი შეითვისა ხელმძღვანელმა აქტივმა, ამ მიპარულებით მიმდინარეობს ეხლა მუშაობა, მაგრამ უბედურება მდგომარეობს იმაში, რომ ხშირად კავშირის და პარტიის ქვედა ორგანოებში ვერ არჩევენ ადმინისტრატორულ მეთოდს საზოგადოებრივ მუშაობის მეთოდიდან, და უკანასკნელ ხანებში ჩვენ გვაქვს მთელი რიგი ფაქტებისა, რომლებიც ლაპარაკობენ იმის შესახებ, რომ ადგილებზე იდგმება ნაბიჯები უჯრედების საზოგადოებრივ მუშაობაში მონაწილეობის აღსაქვეცად; ეს უხეში და ძირითადი შეცდომაა, კავშირის და პარტიის დადგენილებათა გაუგებრობით შეიძლება მხოლოდ ასეთი საბედისწერო შეკდომების ჩადენა. ასეთ შეცდომების სისტემატიურ განმეორებას შეუძლია გარდაქმნას კავშირი „კულტურკად“.

ამ მაგნე ტენდენციას ყოველგვარად უნდა ვებრძოლოთ და ყოველმხრივ განვმარტოთ მისი მაგნებლობა. ანტირელიგიურ პროპაგანდის ღარგში კურსი სწორად არის აღებული. წელს ჩვენ აღარ გავგიმართავს მკვირალა დემონსტრაციები და კარნავალები, შეტევის ხანამ განვლო, ჩვენ გადავედით საპროპაგანდო მუშაობაზე, წრეებში მეცადინეობაზე, საუბრებზე, უღმერთოების კუთხეებზე და ა. შ. შემდეგში საჭიროა ამ მუშაობის გაღრმავება და შეტანა მისი სოფლის სიღრმეში. ცალკე გაირჩა პლენუმზე მთლიანად სოფელთან დაკავშირებული საკითხი სასოფლო-სამეურნეო პროპაგანდის შესახებ. აგრონომიულ წრეების რიცხვი იზრდება, ამასთანავე წყურვილი აგრონომიულ ცოდნისადმი გლეხურ ახალგაზრდობაში განუწყვეტლევ ძლიერდება; საჭიროა მივაქციოთ კავშირის ყურადღება მათი ხელმძღვანელობის ამოცანაზე. ჩვენ დღემდე სუსტად ვიყავით დაკავშირებული მიწათმოქმედების კომისარიატის ორგანოებთან, საჭიროა უფრო მეტი შემჭიდროება მათთან შეთანხმებულ მუშაობისათვის.

ჩვენი აქტივი.

საკითხი აქტივის შესახებ ჩვენთან დღემდე წარმოადგენს მწვავე საკითხს. დიდი ხანია ჩვენ ვლაპარაკობთ აქტივის მუშურ წრიდან გამოუმუშავების შესახებ, მისი პარტიზაციის შესახებ. მაგრამ ამ მხრივ გაკეთებული ჯერ კიდევ ძალიან ცოტა რამ არის.

მართალია, ცალკე ორგანიზაციებში გვაქვს საკმაო მიღწევები, მაგალითად ტფილისში აქტივის 75 პროც. მუშებია, მაგრამ თუ ავიღებთ მაზრებს დავინახავთ, რომ ზოგიერთ მათგანში ხელმძღვანელი აქტივი თითქმის ასი პროცენტით დანარჩენებიდან არის. პარტიულობის თვალსაზრისით ჩვენ მივედით მხოლოდ 65 პროც.; მთელი უბედურება მდგომარეობს იმაში, რომ ჯერაც ზედმეტი სიფრთხილით და მეტის-მეტი შიშინაობით ეპყრობიან საკითხს გლეხურ ახალგაზრდობიდან აქტივის აღზრდის, წინ წამოწევის და გამოყოფისა. ამას გარდა, ჩვენ შეგვრჩა ის წარმოდგენა, რომ თუ აქტივისტს არ აქვს თეორე-

ტიული ცოხნა, ის არ შეიძლება იქნეს რაიონულ კომიტეტის მდივანი. ასე, ვამბობთ ხოლმე: რანაირი მდივანია ის, თუ არ შეუძლია წრის ხელმძღვანელობა ან ლექციების კითხვა. ასეთ შეხედულებებზე უნდა ავიღოთ ხელი და უფრო გაბედულად წამოვაყენოთ გლეხი აქტივისტები, რომლებიც წლობით ითვლებიან კავშირში, აქვთ გამოცდილება და დახელოვნება პრაქტიკულ მუშაობის. სწორედ ასეთი აქტივისტი და არა სკოლის მოწაფე დაამყარებს მჭიდრო კავშირს უპარტიო გლეხობასთან, იგი მოსწავლეზე უფრო გაიგებს გლეხობის პირ-ვარამს, უფრო კარგად მიუღებდა გლეხობას და წაუჯიკავებს უჯრედებს საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ, პრაქტიკულ-საჩვენებელ მუშაობის გზაზე. საჭიროა ოღონდ, რომ ამ აქტივისტს ესმოდეს სოფლის კულტურული ძალების გამოყენების საჭიროება და შეეძლოს მათი მოხმარება; საჭიროა, რომ ის ეკუთვნოდეს მოჯამაგირე ან ღარიბ წრეს რომ გაითვალისწინოს მათი მოთხოვნილებანი.

პოლიტ-განათლება.

წელს პოლიტგანათლების სისტემას წილად ხვდა არ დანგრეულიყო. პოლიტგამოცდამ ჯერ კიდევ შემოდგომის დასაწყისში გამოამუშავა ინტერესი პოლიტგანათლებისადმი კავშირის ფართე მასსების მხრიდან; ეხლა ჩვენ არა სრულყოფილ ციფრების მიხედვით გვაქვს 213 წრე პირველი, 59 მეორე და 19 მესამე კათეგორიისა ქალაქებში. საერთოდ მეცადინეობა სწარმოებს ნორმალურად ცხადია, ზოგიერთი, ჯერ კიდევ თავიდან აუცილებელი ნაკლით. უპირველესად ყოვლისა, საქმეს აძნელებს ხელმძღვანელების უყოლობა, და რაც მთავარია ლიტერატურის უქონლობა. საჭიროა გამოიცეს შესაფერისი ლიტერატურა, რათა არ უნდა დავვიჯდეს. სოფლად სისტემა აგრეთვე ფრთხილად შლის; გვაქვს უკვე 163 წრე. მაგრამ უბედურება იმაშია, რომ ზოგან ჩვენმა აქტივისტებმა ზოგი რამ ერთი მეორეში არიგ-დარიეს. სისტემა ქალაქში, წრეები სოფლებში, კითხვა უჯრედში, კითხვა ქოხ-სამკითხველოებში, ბევრმა ეს სულ არიგ-დარიეს და ამან მუშაობა შეაფერხა.

ეკონომიური მუშაობა.

პლენუმმა ამ მიმართულებით აღნიშნა მთელი რიგი მიღწევების; საქარხნო-საფაბრიკო სკოლების მოწაფეთა რიცხვის გაზრდა 610 738 ტყავის ტრესტის ახალი სკოლის გახსნა, მოჯამაგირეთა შორის მუშაობის გაძლიერება, ახალგაზრდობის პროფმუშაობაზე მეტი მიზიდვა, მთელი რიგი ზომებისა მოზარდების ურუშვერობის ლიკვიდაციისათვის და ა. შ.; სუსტად არის დაყენებული საქმე სასოფლო სამეურნეო სკოლების დაარსებისა და გლეხურ ახალგაზრდობის სკოლების; ვერ წავიწიეთ წინ საქ. საფაბრ. სკოლების ხარჯების საკუთარ გამართლების დარგში. ვერ გავითვალისწინეთ კიდევ ჩვენი წარმოებისათვის მახლობელ დროში კვალიფიციურ საჭირო მუშათა ძალის რაოდენობა, იმისთვის რომ შეგვემუშავებია ერთგვარი გეგმა; ფ. ქ. სკოლების აღმშენებლობით უკანასკნელი საკითხი საფუძვლიანად უნდა დაამუშავოს საქართველოს საგეგმო კომისიამ, რომ მოვსპოთ დავა მეურნეობთან და სახ. გან. კომისარიატთან.

სამხედრო მუშაობა.

ჯარში დამხმარე ჯგუფები უკვე ყოველგან შევექმნით; როგორც ცენტრში, ისე ადგილებზე გამოვყავით უკვე მუშაკები, მაგრამ ჯგუფებში მუშაობა არ ჩამოყალიბებულა ჯერ სათანადო ფორმებში; გამოცდილება ჯერ კიდევ ცოტაა; ადგილობრივი კომიტეტები საკმაოდ ვერ გამოცოცხლდნენ, მაშინ როდესაც ჯარის კომკავშირელების მოთხოვნილებები იზრდება; მათთან ერთად უპარტიო წითელარმიელებიც მოითხოვენ უფრო მეტ ყურადღებას და ხელმძღვანელობას. საბოლოოდ უნდა შევექმნათ ჯარში ორგანიზატორ კომკავშირელების ინსტიტუტი, ხელი უნდა ავიღოთ ჯარის მუშაკის ხშირ გამოცვლაზე, მჭიდროდ დაუკავშიროთ სამოქალაქო ორგანიზაციები სამხედროს, გავაძლიეროთ ჯგუფის შიგნით მუშაობა და უფრო სერიოზულად ვაწარმოვოთ სამხედრო პროპაგანდის მუშაობა სამოქალაქო ორგანიზაციებში.

აქტივის განტვირთვა და თვითგანვითარება.

ჩვენს აქტივში გამეფებულია ის აზრი, რომ სერიოზულ მომზადების მიღება შეიძლება

უმალეს სასწავლებლებში. კავშირის ყოველი მუშაკი, არ ფიქრობს იმაზე, რომ პრაქტიკულ საქმიანობის პროცესში შეიძლება თვითგანვითარების მიღება და უცდის იმ მომენტს, როდესაც მას შეეძლება კავშირის მუშაობიდან თავის დაღწევა, რომ მიიღოს საშუალება სწავლის მისაღებათ გამგზავრებისათვის. ჩანერგილია ის აზრი, თითქოს სრულიად შეუძლებელია სწავლა მუშაობის პროცესში. მეორე მიზეზი, რომელმაც გახადა სწავლა შეუძლებლად, წარმოადგენს აქტივისტის დატვირთულ მდგომარეობას; უნდა გავფანტოთ წარმოდგენა სწავლის შეუძლებლობისა მუშაობის პროცესში, აპასთან ერთად ენერგიულად უნდა შეუდგეთ აქტივისტის განტვირთვის საქმეს; ამ მიზნისათვის პლენუმმა გადაწყვიტა სპეციალური კომისიის შექმნა.

ლენინის კომკავშირი ლენინის სწორ გზაზე სდგას

პირველი კითხვა, რომელიც განიხილა პლენუმმა, იყო მოხსენება რუსეთის ახ. ლენ. კომ. კავშირის ცკ-ს პლენუმის შედეგების შესახებ და მოხსენება აშხ. ტროცკის გამოსვლის შესახებ.

პლენუმში მთლიანად შეუერთდა ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტის და ცკ-ს დადგენილებებს.

საკითხის გადატანა შესასწავლად და გასარკვევად მასაში, ყოველმხრივი შესწავლა პარტიის ისტორიისა და მისი ბრძოლის; კავშირის პრაქტიკული მონაწილეობა პარტიულ მშენებლობაში და ხელმძღვანელი აქტივისტის პარტიული გადაუხრელობა—უნდა გახდენ მომავალში ახალგაზრდობის ლენინურ აღზრდის თავდებად.

გ. დარაზველიძე.

კავშირის მიღწევები და მორიგი ამოცანები ორგანიზაციულ სფეროში

სალი ზრდის შესახებ სოფლად.

ჩვენმა კავშირმა შეითვისა პარტიის მახლობელი ამოცანა: „პირი სოფლისაკენ“ და პრაქტიკულად დაიწყო მისი განხორციელება. სოფლად კომკავშირის ზრდამ კიდევ უფრო გააძლიერა კავშირი პარტიასთან და დაახლოვება უპარტო გლეხობასთან. ინტენსიური მუშაობა კავშირის რიგებში გლეხური ახალგაზრდობის ახალი კადრების ჩასაბმელად მიმდინარეობდა და მიმდინარეობს გლეხური ახალგაზრდობის აქტივობის საერთო ზრდასთან და ჩვენი კავშირის საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ აქტივობის გაძლიერებასთან ერთად სოფელში.

გაითვალისწინა რა ეს, ამ დღეებში დასრულებულმა ჩვენი კავშირის პლენუმმა დაინახა აუცილებელი საჭიროება, რომ საქართველოს, კომკავშირის ზრდა სოფლად უნდა სწარმოებდეს შემდეგშია. აღსანიშნავია ამასთან ერთად, რომ კავშირში ირიცხება მნიშვნელოვანი რიცხვი საშუალო ახალგაზრდობისა მაშინ, როდესაც ლარბ-მოჯამაგირეთა ახალგაზრდობის ჩათრევა კავშირში სწარმოებს ძლიერ ნელის ტემპით.

მეორე, მხრივ, ის გარემოება, რომ კავშირის ქვედა ორგანოები ხშირად არ ანსხვავებენ ლარბსა და საშუალოს, მაშინ როდესაც ზოგიერთი ორგანოები არის 50 0.0-მდე საშუალოები, აყენებს კავშირს იმ აუცილებლობის წინაშე, რომ კავშირში უნდა ჩათრეულ იქნას მოჯამაგირე და ლარბი ახალგაზრდობა, და ამასთან ერთად კავშირში უნდა მიღებულ იქნას მხოლოდ კავშირთან უფრო ახლო მდგომი საუკეთესო ნაწილი საშუალო ახალგაზრდობის.

სოფლად ზრდის მკაცრი მოწესრიგება, რასაც ადგილი აქვს ზოგიერთ ორგანიზაციებში, ერთის მხრივ აყენებს კავშირს კომკავშირის უჯრედების სტიქიურ ორგანიზაციების ფაქტის წინაშე (რაც შედეგია გლეხური ახალგაზრდობის პოლიტიკურ აქტივობის ზრდის) და მეორეს მხრივ, ჰქმნის კომკავშირის უჯრედების კარჩაკეტილობას, გლეხურ ახალგაზრდობაში კომკავშირში შესვლის გაძლიერებულ სურვილის პირობებში. ამისათვის საჭიროა უფრო ფართე ქსელის გაბმა კომკავშირის უჯრედებისა სოფლად. უნდა შეიქმნეს ასეთები შედ-

ლებიდან ადგარად ყველა ხშირ დასახლებულ ადგილებში და იქაც, სადაც ახალგაზრდობა თითონ იწყებს შეკავშირებას. შესაუფერი დადგენილება ც. კ. პლენუმმა უკვე მიიღო.

პროლეტარული ხელმძღვანელობა სოფლის კომკავშირის.

სოფლის ცხოვრებაში ფენების შექმნის შემჩნევა, რომელიც არის შედეგი ეკონომიური მდგომარეობის წინააღმდეგობის და გლეხების პოლიტიკურ აქტივობის ზრდის, მეტადრე ეკონომიურად ძლიერ ფენებზე, კავშირში ახალგაზრდობის მნიშვნელოვან რაოდენობის და ამასთან ერთად საშუალო ახალგაზრდობის არსებობის პირობებში, რომელიც მოითხოვს კომუნისტურ-კლასიურ გადამუშავებას, აყენებს ჩვენს წინაშე სერიოზულ ამოცანას კავშირის კლასიურ სახის შესანარჩუნებლად სოფელში და პარტიული ხელმძღვანელობის გასაწევად მათზე, მით უფრო მაშინ, როდესაც პარტიული ორგანიზაციები სოფლად არ არიან საკმაოდ ძლიერნი. ძირითად მომენტებათ კლასიურ სახის და პარტიულ გავლენის შესანარჩუნებლად კავშირში უნდა იქნეს:

- ა) პარტიულად-მომწიფებული სოფლის აქტივის ყოლა ღარიბი ახალგაზრდობიდან.
- ბ) კავშირი და საქმიანი ხელმძღვანელობა პარტიისა კავშირზე ადგილებში.
- გ) მძლავრი პარტიულ ჯგუფის ყოლა ქვედა სოფლის აქტივში.
- დ) მჭიდრო კავშირი და გავლენა ქალაქის მუშათა ორგანიზაციების სოფლის კავშირის ორგანიზაციებზე.

სოფლის კომკავშირის აქტივის შესახებ.

სოფლად ჩვენმა კავშირმა ვერ აიღო ჯერ კიდევ საესებო კურსი იმ გლეხის წინააღმდეგ, რომელიც სახნისთან არის. ძალიან ძნელად აღწევს თავს გლეხური აქტივი საუჯრედო მუშაობის ჩარჩოებს. ემჩნევა ერთგვარი შიში სახნისთან მყოფ გლეხის წინააღმდეგ კავშირის სახელმძღვანელო სამუშაოზე.

აძლევენ არა ნაკლებ მნიშვნელობის პრაქტიკულ გამოცდილებას და სოციალურ მდგომარეობას. კავშირის ორგანოები ადგილებზე

ხშირად უმჯობესად სთვლიან მუშაკების შერჩევას მოსწავლეებიდან, რომელთა ცოდნის საერთო დონე, რასაკვირველია უფრო მაღლა სდგას ვიდრე გლეხისა.

კავშირმა შესაუფერისი გამგეობით უნდა მოსპოს უნდობლობის ელემენტები სახნისთან მყოფ გლეხის ხელმძღვანელობაზე. ეხლანდელ პირობებში კავშირმა უნდა აიღოს გარდამწყვეტი კურსი აქტივისტზე—სახნისთან მყოფ გლეხზე, რომელიც სოციალურად და პარტიულად გამოცდილია, რაცა შეამსუბუქებს ლენინურ—მტკიცე ხელმძღვანელობას სოფელში.

პარტიული ხელმძღვანელობა სოფლად.

უნდა აღინიშნოს, რომ ამ დრომდე ხელმძღვანელობა ბევრ ქვედა პარტიულ ორგანიზაციებიდან კავშირზე განისაზღვრება ფორმალური კავშირით, და ხშირად აი ასეთის არ არსებობითაც.

საჭიროა პარტიის წინაშე დავსვათ საკითხი პარტიულ ჯგუფის გაზრდის შესახებ, კავშირში და პარტიაში სოფლის უჯრედის აქტივის მიღების შესახებ. მახლობელ დროში კი უნდა ავიღოთ გადამწყვეტი კურსი სოფლის უჯრედის მდივანზე—პარტიის წევრზე.

ჩვენი შეფოხის ნაკლი და მიღწევები.

არ შეიძლება არ აღინიშნოს ის გარემოება, რომ კავშირმა ქალაქის ორგანიზაციებსა და სოფლის კომკავშირს შორის, რომელიც უნდა გამოიხატებოდეს შეფოხაში, არ მიიღო კავშირში მასიურად შეცნობილი და გავრცელებული ხასიათი—რადგანაც არ არსებობს გეგმაშეწონილი ხელმძღვანელობა კავშირის ხელმძღვანელ ორგანიზაციების მხრიდან. ამიტომაც საშეფო მუშაობას არ ეძლევა შესაუფერისი შინაარსი. ქალაქის კავშირი ჯერ კიდევ საკმაოდ არ არის გაცნობილი კავშირის სასოფლო ამოცანებს. ის უჯრედები, რომელნიც შეფოხას ეწევიან, ხშირად არ იცნობენ ცხოვრებას და განსაკუთრებულებას საშეფო სოფლისას, რისთვისაც ხშირად ქალაქის უჯრედი, რომელიც ესტუმრება სოფელს, ვარდება გასტროლოიორის მდგომარეობაში, რითაც უქველად უტყდება სახელი ქალაქს გლეხების თვალში.

ამ ნაკლების აღმოფხვრა ჩვენი შეფოების სისტემაში, შეიძლება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ყოველ უჯრედს ეცოდინება განსაკუთრებულბანი თავის საშეფო სოფლის და უჯრედის.

შეფოების სწორ განსახორციელებლათ საჭიროა ფართეთ გავაცნოთ კავშირს შეფოების მნიშვნელობა, როგორც საუკეთესო სახე ქალაქის და სოფლის დასახლოვებლად და პროლეტარული გავლენის გასაზრდელად სოფელზე.

ადმინისტრაციული გადახრები უნდა აღმოვფხვრათ საბოლოოდ.

უკანასკნელ ხანებში ჩვენ ვამჩნევთ კავშირში წნიშენცლოვან მიღწევებს ადმინისტრაციულ გადახრას აღმწევრაში კომკავშირის უჯრედების მუშაობაში. ეს მოვლენა უნდა ჩაითვალოს სრულიად მიზანშეწონილად და შემდეგში კავშირმა უნდა აწარმოვოს გადამწყვეტი ბრძოლა კომკავშირის სოფლის უჯრედების ადმინისტრაციულ ელემენტებთან.

კომკავშირი და სოფლის საბჭოები.

მეორე არა ნაკლებ მნიშვნელოვან ამოცანას კომკავშირისა სოფლად შეადგენს ახლობელი და საქმიანი მონაწილეობა სოფლის საბჭოების გასამაგრებლად და გამოსაცოცხლებლად, გლეხობის თვითმოქმედების გასაზრდელად.

კომკავშირი კოოპერაციის უახლოესი თანამშრომელი უნდა იყოს.

ასეთივე არსებითი ამოცანაა სოფლის კომკავშირისათვის კოოპერაციაში მონაწილეობა. კომკავშირმა უნდა ითამაშოს უდიდესი როლი

კოოპერაციის აღმშენებლობაში, ღმთავრესად გლეხობის შორის კოოპერაციის იდეების გავრცელების საქმეში.

კომკავშირელები პირველ რიგში უნდა გახდენ კოოპერაციის წევრები.

სოფლის კულტურული ძალები და კომკავშირის კულტურული მუშაობა.

ჩვენ არა ერთხელ აღგვინიშნავს კულტურული ცენტრის არარსებობა ჩვენს სოფელში. სოფლის კომკავშირის კულტურულ მუშაობას აქამდე არ აქვს განსაზღვრული კონცენტრაცია და სისტემა, რის მეოხებითაც ის დაქსაქსულია და თითქმის შეუმჩნეველიც.

ხშირად სოფელში არის რამოდენიმე კულტურული ცენტრები, არის კლუბებიც, ქოხსამკითხველო, სწარმოებს კულტურული მუშაობა სკოლაში. კულტურულ ძალების სისუსტესთან, სწორედ ეს ქმნის დაქსაქსულობას.

მთლიანი კულტურული ცენტრის შექმნა სოფლად, სადაც კულტურული მუშაობა ყველა ძალების იწარმოებს კომკავშირთან ამხანაგურ თანამშრომლობის ხიშნის ქვეშ, უნდა გახდეს მახლობელ ამოცანად კავშირისათვის. ყველა აღნიშნულ საკითხებზე და მთელ რიგ სხვა საჭირობოროტო კითხვებზე (პარტიის კურსის შეთვისება უპარტოო გლეხობაში მუშაობის შესახებ, პრესის და ახკორთა შესახებ, ფიზკულტურის, ახალ ყოფა-ცხოვრების და სხვ. შესახებ) ახლად დამთავრებულ ცეკას პლენუმმა მიიღო შესაფერი გადამწყვეტილებანი. კავშირის ამოცანაა უახლოეს დროის პრაქტიკულ საქმიანობაში მთლიანად განახორციელოს ეს გადამწყვეტილებანი.

ა. გეურქოვი.

საუფო მუშაობა კომკავშირში

კომკავშირის ერთ მთავარ ამოცანად დღეს უნდა იყოს საშეფო მუშაობის მოწესრიგება და მისი გაღრმავება. ლოზუნგი „პირი ვიბრუნოთ სოფლისაკენ“ არ განხორციელდება ნაყოფიერად, ისე თუ კი არ იქმნა შეფოების, როგორც ქალაქის და სოფლის კავშირის საუკეთესო ფორმის პრაქტიკაში სისწორით გა-

ტარება. შეფოების პრაქტიკულ გატარებას კომკავშირმა პარტიასთან ერთად დიდი ხანია ხელი მოჰკიდა, მაგრამ მისი მოწესრიგება დღემდის ვერ შესძლო ჩვენმა ორგანიზაციამ. სრულიად ობიექტურად უნდა აღინიშნოს, რომ ამ დარგში მიღწევები ძლიერ ცოტაა და ისიც უმნიშვნელო. ზოგიერთ შემთხვევაში (თითქმის

ყველგან და ყოველთვის) შეფობის შინაარსი და ორგანიზაციული მოწყობა ძალზე არეული და მოუწესრიგებელი იყო. ხშირად შეფობა ღებულადა ფორმალურ ხასიათს. ქალაქის უჯრედები დრო-გამოშვებით ესტუმრებიან სოფელს დიდი ხმაურობით, ცოტა საქმიანობით. მთელი რიგი გამოცდილებისა ლაპარაკობს იმაზე, რომ შეფობა არ არის კომკავშირის საქმე, არამედ მას ატარებს კომპარტიის უჯრედი, წარმოებასთან ერთად. კომკავშირი მხოლოდ მონაწილეობას ღებულობს ამ საქმეში. შეფობის ორგანიზაციული საქმის მოუწესრიგებლობაზე შენდებოდა მთელი რიგი გაუგებრობათა, რომელთაც ხშირად მიეყვანათ არა სოფლისადმი დახმარებისაკენ, არამედ წინააღმდეგ. ამიტომ არის, რომ ზოგჯერ გაიგონებთ სოფლის ორგანიზაციებიდან—„მოგვაშორეთ ასეთი შეფები“—ო. კომკავშირის ცეკას უკანასკნელი პლენუმი არის ამ მდგომარეობის საუკეთესო ილუსტრაცია. მართლაც სინამდვილეში რაში გამოიხატებოდა შეფობა?

ქალაქის უჯრედი შეიკრიბებოდა მუსიკით, პლაკატებით, შეისხამდა იარაღს და ესტუმრებოდა სოფელს, ისე რომ მას წარმოედგენა არა აქვს ამა თუ იმ სოფელზე. შეკრებენ სოფლის უჯრედს ან მიტინგს, გამოდიან ორატორები საერთაშორისო მდგომარეობაზე, ან და კიდევ უარესი, ისეთი თემებით, რომელიც გლეხკაცობისათვის—სოფლისათვის დიდ ინტერესს არ წარმოადგენს და ამით მთავრდება მთელი „საშეფო მუშაობა“. თუ სადმე უჯრედები ცოტად თუ ბევრად აწარმოებენ ამ მიმართულებით მუშაობას, არა სისტემატიურად და მრავალი ნაკლით; დრო არის ამ დიდ ნაკლს ეხლავე მოეღოს ბოლო. „სოფლისაკენ პირი“—მეტად სერიოზული საქმეა. სოფლის ეკონომიური და კულტურული მდგომარეობის გაუმჯობესება ძნელი გახდება, თუ კი ქალაქის ორგანიზაციებმა დაწვრილებით არ შეისწავლა სოფელი, არ გაიგო მისი ჭირვარამი და მოთხოვნილება. დღეს კი ჩვენი ქალაქის ორგანიზაციები საესებით ვერ იცნობენ სოფელს. ეს დიდი ნაკლია—ნაკლი ისეთი, რომელიც წინ ელობება სოფლის პროლეტარული ხელმ-

ძღვანელობის გაღრმავებას. ცეკას უკანასკნელ პლენუმმა აღიარა „საშეფო მუშაობა დღიდან საქართველოს კომკავშირმა დამკვრელ ამოცანად უნდა გამოაცხადოს, ამიტომ საჭიროა ქალაქის ორგანიზაციის მასამ შეითვისოს და გაიცნოს თანამედროვე სოფელი და შეისწავლოს ის ღონისძიებანი, რომელიც მიმართულია აქვს კომპარტიას და საბჭოთა ხელისუფლებას სოფლად მუშაობის საქმეში“. ეს დადგენილება გამომდინარეობდა სწორედ იმ ნაკლთა აღწუსებიდან, რომელიც ზევით მოვიყვანეთ. პლენუმზე გამოირკვა, რომ ტფილისის ორგანიზაცია, რომელიც პროლეტარული ორგანიზაციაა, საშეფო მუშაობას ვერ აქცევს ჯეროვან ყურადღებას. სხვა ორგანიზაციებში ამ მიმართულებით უფრო მეტ ნაკლს შევხვდებით.

ეს მდგომარეობა გვაიძულებს ეხლავე გაკეთებული იქმნას მოხვევა საშეფო მუშაობის გაძლიერებისაკენ, რომ ამით უზრუნველყოთ სოფლად მუშაობის გაღრმავება და მასზე პროლეტარული ხელმძღვანელობა.

როგორ და რა გზით წავალთ წინ ამ დარგში?

1. პირველად ყოვლისა, ბოლო უნდა მოეღოს საშეფო მუშაობაში პარალელურობას. კომკავშირის უჯრედებმა ხელი უნდა აიღონ დამოუკიდებელ შეფობაზე სოფლად. (რ. კ. პ. XIII ყრილობის დადგენილების თანახმად). საშეფო მუშაობა უნდა მიმდინარეობდეს კომპარტიის უჯრედთან, პროფკავშირთან და სხვა ორგანოებთან ერთად. კომკავშირმა უნდა გააძლიეროს და გააღრმავოს საშეფო კომისიებში, რომელიც არსდება წარმოებებთან, დაწესებულებებთან და სხვაგან, მონაწილეობა. კომკავშირის უჯრედები უნდა ცდილობდნენ ჩააბან საშეფო მუშაობაში კავშირის მთელი მასა.

2. საშეფო მუშაობის მოწესრიგება, პროლეტარული ხელმძღვანელობის უზრუნველყოფა სოფელზე, მწვავეთ აყენებენ ქალაქის ორგანიზაციების წინაშე თანამედროვე სოფლის შესწავლას, მისი სახის სისწორით გაგებას და პარტიის და ხელისუფლების ღონისძიებებს სოფლად მუშაობის შესახებ. ამ მიზნით ეხლავე უნდა შეუდგენ ქალაქის ორგანიზაციები

ამ საკითხების ფართედ შესწავლას. ყოველ ქალაქის კომკავშირელებს ნათლად უნდა ჰქონდეთ წარმოდგენილი თავიანთი ზოგადობა სოფლად მუშაობის გაძლიერების საქმეში. ამიტომ საჭიროა ჩატარება მთელი რიგი ტიპური სოფლების დათვალიერების ქალ. უჯრედების მიერ წარმომადგენლების საშუალებით. ეს ღონისძიება ყველაზე უკეთეს და ხელსაყრელ მასალას მისცემს ქალაქის კავშირის მასას გაიგოს თანამედროვე სოფლის მაჯისცემა და აქედან დაასკვნას მომავალი ამოცანები.

3. კომკავშირის ღონისძიება საშეფო სოფლებში უნდა იყოს: აქტიური დახმარება სოფლის კომკავშირის უჯრედებისათვის, მოჯამაგირე ახალგაზრდობისადმი დახმარება, ლიტერატურის მიწოდება, გლეხური ახალგაზრდობის მისაწოდომ ენაზე, ქოხ-სამკითხველოს გაძლიერება ჟურნალ-გაზეთებით და პოპულიარული წიგნებით და სხვა. საერთოთ კომკავშირი საშეფო მუშაობაში უნდა იქერდეს ორიენტაციას ახალგაზრდობაში მუშაობის გასაღრმავებლად.

4. დაუზოგავათ განდევნილი უნდა იქმნას საშეფო მუშაობიდან სოფლად „მიტინგოვშინის“ წარმოება. შეფების მუშაობის შინაარსი უნდა იყოს წმინდა პროპაგანდისტული ღონისძიება, მოწყობა საუბრების და არა მიტინგების, მოხსენების საინტერესო და სადღეისო საკითხებზე ქოხ-სამკითხველოებში, კლუბებში და სხვა. შეფები სოფლად ყოფნის დროს უნდა ესაუბრებოდნენ გლეხებს თავისი ყოფა-ცხოვრების შესახებ და უნდა აძლევდნენ დარიგებებს ამა თუ იმ საკითხზე.

5. რაც მთავარია, შეფებმა სოფლად უნდა აწარმოონ აგრონომიული პროპაგანდა გლეხკაცობის მეურნეობაში ძველი ფორმების განდევნის და ახალის შემოღებისათვის. დახმარება უნდა გაუწიონ სანიტარული მდგომარეობის გაუმჯობესების საქმეს, სასკოლო აღმშენებლობას და სხვ. ახალი ყოფა-ცხოვრების პროპაგანდა სოფლად საუკეთესო საშუალებათაგანია ოჯახის ძველი ურთიერთობის დარღვევისა. ამ მიზნით შეფები ამ მიმართულებით უნდა მუშაობდნენ, ძველი ტრადი-

ციებისადმი სოფლად—ახალი რევოლუციონური ღღესასწაულის დაპირისპირებით.

6. ერთი მთავარი ნაკლი წარმოებულ მუშაობაში იყო არასისტემატიური მზრუნველობა სოფელზე. ამიერიდან ეს ნაკლი უნდა იქნას ერთხელ და სამუდამოდ თავიდან მოცილებული. ქალაქის ორგანიზაციებს ყოველთვის უნდა ახსოვდეთ სოფელი; უნდა ჰქონდეთ მასთან ცოცხალი და წერილობითი დამოკიდებულება.

7. ხშირად შეფებს სოფლად მიაქვთ ისეთი ფორმები მუშაობის, როგორიცაა ქალაქად, ადგილობრივი პირობებთან სრულიად შეუფარდებელი: წაკითხვა სხვადასხვა რთულ თემებზე მოხსენებების, უჯრედის მუშაობაში გადატრიალების მოხდენა და სხვა. ეს მოვლენა ძალზე უარყოფითათ მოქმედებს სოფელზე. ის ვერ ეგუება უეცარ გარდატეხას და ხშირად გაუბრუნებს შეფობის ღონისძიების ცხოვრებაში გატარებას. ამიტომ მთელი ღონისძიება შეფების აგებული უნდა იქნას ადგილობრივ პირობებთან შეფარდებით.

სოფლის პირობების უკეთ გაგებისათვის საჭიროა შეფებმა თავის მუშაობის პროცესში მიჰიღრო დამოკიდებულება დაიკავონ ადგილობრივ პარტიულ, კავშირის და საბჭოთა ორგანიზაციებთან და მათთან შეთანხმებით აწარმოონ მუშაობა.

8. სოფლად მუშაობის მთავარი ღერძი არის აგრო-პროპაგანდა, ახალი ყოფა-ცხოვრება. შეფები ხშირად თავის ძალებით ვერ ასრულებენ ამ საქმეს. ამიტომ საჭიროა შეფებს ხშირად თან მიყავდეთ ქალაქიდან აგრონომები და სხვა სპეციალისტები. ამ მიმართულებით ჩვენმა ქალაქის ორგანიზაციებმა ეხლავე უნდა გადადგან ნაბიჯი.

9. ახლოვდება გაზაფხული. საშეფო მუშაობა მეტი ინტენსივობით უნდა იქნას წარმოებული. ამ პერიოდში შეფების მთავარი საზრუნავი საგანი უნდა იქნეს დახმარება გლეხკაცისათვის თესვის კამპანიის დროს, მიწის კოლექტიური დამუშავების მოესრიგება, აგროწრეების მუშაობის გაღრმავება, ქოხ-სამკითხველოებში აგროპროპაგანდის გაძლიერება, დახმარება ქვირე-ობლებს და წითელ-

არმიელების ოჯახებს, მეურნეობის მოწესრიგების საქმეში და სხვა მრავალი.

აი, ყველა ის ღონისძიებანი, რომლის მატარებელი უნდა გახდეს კომკავშირი სოფელზე შეფობის წარმოების დარგში. როგორც ზევით აღვნიშნეთ, ამ მიმართულებით კომკავშირმა ეხლავე უნდა გადადგას ნაყოფიერი ნაბიჯები. უკანასკნელი პლენუმის დირექტივი

უნაკლოთ უნდა იქნას ცხოვრებაში გატარებული. თუ კი თითოეული ქალაქის კომკავშირელი შეითვისებს თანამედროვე სოფლის მდგომარეობას და მისთვის დახმარების აუცილებლობას, მაშინ შესაძლებელი გახდება ლოზუნგის—„პირი ვიბრუნოთ სოფლისაჲენ“ გატარება.

ა. კეკელია.

საქართველოს კომკავშირი ლეგალურ მუშაობის ოთხი წლის თავზე

(მოკლემიმოხილვა)

„დემოკრატიულ“ ხელისუფლების სასტიკი რეჟიმის დროს კავშირი აქტიურად ებრძოდა მენშევიკურ პარტიის დიქტატურას. ამ პერიოდში მთავარი საქმიანობა განისაზღვრებოდა მუშაობით საორგანიზაციო სფეროში ვინაიდან ასეთი იყო პირობები არალეგალურ მუშაობის. ამ დროს კავშირის უჯრედები არსებობდა მოწინავე ადგილებში, კავშირი აერთიანებდა 3.500 წევრს.

საქართველოს გასაბჭოების შემდეგ სულ სხვა პირობები შეიქმნა. მუშურ-გლეხურ ახალგაზრდობას გაეხსნა ფართო, ასპარეზი თავისუფალ მუშაობის; ის აქტიურ მონაწილეობას ლეგალურ საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში.

იზრდება კავშირი, მისი უჯრედები არსებობს შორეულ, ჩამორჩენილ სოფლებშიც. დღეს კავშირი აერთიანებს 27 ათას წევრს (ამაში არ შედიან კანდიდატები).

მუშათა ახალგაზრდობის უმნიშვნელოფანესი მონაპოვარია 4—6 საათის სამუშაო დღე, მუშა ფაქები, კარგი ხელფასი... კავშირმა ხელი მოჰკიდა შრომის ნაყოფიერების გაზრდას, ახალგაზრდა მუშათა კვალიფიკაციას.

თამამად შეიძლება ითქვას, რომ მუშათა ახალგაზრდობის 100 პროც. არის ჩვენი კავშირის რიგებში; ეს არის საუკეთესო თაიგული ლენინის საქმის და ხსოვნის უკვდავსაყოფლად;

პოლიტგანათლების დარგში, როგორც ქალაქად, ისე სოფლად, დამუშავებულია მთლიანი და გეგმაშეწონილი სისტემა და მისი ცხოვ-

რებაში გატარებით განვხორციელებთ: „არც ერთი პოლიტუცოდინარა კომკავშირში“.

სოფლად მუშაობის ამოცანები შეთვისებული აქვს კავშირს. ახალ სოფლის შენება: კულტურულ-განმანათლებელი მუშაობა, წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაცია, მონაწილეობა საბჭოში, კოოპერაციაში, გლეხკომში. კომკავშირის უჯრედები ხსნიან და ხელმძღვანელობენ ქოხ-სამკითხველოებს, ლეხულობენ მონაწილეობას გზების, ხიდების, არხების გაკეთებაში, ეხმარებიან გაჭირვებულთ... კავშირმა უარყო ყოველგვარი ადმინისტრაციული გადახრა და გამოსაწორა შეცდომები ანტირელიგიურ კამპანიის სფეროში: შესრულებულია შეხვევა მეცნიერულ ცოდნის გავრცელებისკენ და ახალ ყოფა-ცხოვრებისადმი ხელის შეწყობა.

სოფლის მეურნეობის გაუმჯობესება—აი ერთი მთავარი ამოცანა ჩვენს ქვეყანაში; კომკავშირი დიდ ყურადღებას აქცევს ამ საქმეს: შეგვიძლია მოვაყვანოთ ასეთი ფაქტები: მრავლდება აგროწირები, (სასოფლო-სამეურნეო) გაუმჯობესებულ მანქანების შეძენა, კოლექტიური მუშაობა, მასიური აგროპროპაგანდა და ა. შ. ამნაირად, სოფლის მეურნეობის ამყვავებელ ძალად ითვლება კომკავშირი.

კავშირი უკვე შეუდგა მოჯამაგირეთა ეკონომიურ და კულტურულ ინტერესების დაცვას; ეს მუშაობა უნდა გაღრმავდეს.

სოფლად კავშირი იზრდება მოჯამაგირეთა, ლარიბ და საშუალო გლეხობის საუკეთესო ნაწილის ხარჯზე.

ცხოველდება მუშაობა ქალთა შორის და ხდება მათი ჩაბმა კომკავშირში: თუ გასულ წლის აგვისტოში კავშირში იყო 6,6 პროც. ქალებსა; ა.წ. 1 თებერვლისათვის იყო 8,5 პროც.; ეს თანდათან იზრდება.

აღსანიშნავია, რომ ჩვენი კავშირი შეიქრა ჩამორჩენილ მთიელებში (ხევსურნი, სვანები, ფშაველები, ქისტები).

ჩვენი რეზერვი—ბავშთა კომორგანიზაცია ძლიერ გაფართოვდა: არის ორგანიზაციები არა მარტო ქალაქად, არამედ სოფლებშიაც; მთელ საქართველოში ეხლა ითვლება არანაკლებ 20 ათას პიონერის; უახლოეს ხანში შევასრულებთ რ. ა. ლ. კ. კ. ნეექსესეკავშირო ყრილობის დადგენილებას, რომ „ერთ კომკავშირელზე მოდიოდეს ერთი პიონერი“.

მასწავლებელთა ყრილობებმა დაგვიმტკიცა, რომ კომკავშირს მუდამ კარგი დამოკიდებულება ექნება მასწავლებლობასთან და იწარმოებს შეთანხმებული მუშაობა...

ფრთა გაშალა ახკორთა მოძრაობამ; ახკორები პრესაში აშუქებენ არა მარტო ახალგაზრ-

დობის ყოფა-ცხოვრებას, არამედ ისინი არიან გლეხკორებიც...

„ახალგაზრდა მარქსისტთა“ და მემარცხენი ფედერალისტების ორგანიზაციის თვით-ლიკვიდაციის შემდეგ გრძელდება დარჩენილთა გამოსვლა; უკანასკნელ დროს ვხედავთ ეროვნულ-დემოკრატიების დაშლას. კომკავშირი ენერგიულ მუშაობით შესძლებს მოსწავლე ახალგაზრდობაში მეშხანიზმის, შოვინიზმის სრულიად აღმოფხვრას და ამ ახალგაზრდობის მთლიანთ დაპყრობას. კომკავშირს წილად ხვდა დიდი პოლიტიკური გამარჯვება.

მენშევიკურ ავანტიურის დროს კავშირმა დაამტკიცა თავისი თავგანწირულება და გაიღო მსხვერპლი.

საქართველოს კომკავშირმა არა ფორმალურად მიიღო „ლენინური კომკავშირის“ სახელწოდება, არამედ სწავლობს და ითვისებს ლენინიზმს, ებრძვის მის ყოველგვარ დამახინჯებას.

მომავალში კავშირი გააღრმავებს მუშაობას და გაამართლებს ყველა ამოცანებს.

ჟორა ფრანელი.

ჩვენი ორგანიზაცია საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობაში

(მდგომარეობა და ამოცანები)

კომკავშირის როლი რევოლუციის განვითარების იმ ხანაში, რომელშიაც ჩვენ ეხლა ვიმყოფებით და ვმოქმედებთ მეტად დიდი და პასუხსაგებია. საუკეთესო მაჩვენებელი ამ ფაქტისა ცნობილ თეორ-გვარდიელ სავინკოვის განცხადებაა, რომ „მილიონიანმა კომკავშირმა მე ყველაზე უფო დამაჯერა“-ო.

საბჭოთა საზოგადოებრივობაში ჩვენი მუშაობა, მონაწილეობა უქვეყნად ფრიალ მნიშვნელოვანია. აქედან გასაგებია ის უდიდესი ყურადღება, რომელსაც უთმობს ახალგაზრდობის საკითხებს ჩვენი ბოლშევიკური პარტია.

სწორედ ამიტომ ჩვენ გვმართებს მეტად დაუკვირდეთ ჩვენს მუშაობას; ზნდა შევაფასოთ ის ნაკლი და მიღწევანი, რომელნიც ჩვენ მოგვეპოვება ყოველდღიურ მუშაობის სხვადასხვა დარგებში. განსაკუთრებით ყურადღების ღირსია ჩვენი მუშაობის საკითხები საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ სფეროში.

როგორც სამართლიანად აღნიშნა ამხ. დარახველიძე თავის უკანასკნელ წერილში („აქტივისტი“ № 1), ჩვენ ძლიერ ხშირად გავიდახით ახალგაზრდობის ლენინისტური აღზრდაზე და მგონი სამწუხაროდ მხოლოდ გავიდახით. ახალგაზრდობის ლენინისტური აღზრდა ჩვენ წარმოდგენილი გვაქვს როგორც შესისხლბორცება, შეერთება თეორიულ მუშაობისა პრაქტიკულ მოქმედებასთან. სწავლა და მასთან ერთად აქტიური საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მოქმედება, აი უდიდესი გარანტია ახალგაზრდობის ქეშმარიტი ლენინური აღზრდისა. რა გვაქვს ამ დარგში. მე აქ ავიღებ კერძოთ ტფილისას ორგანიზაციას. აქ მდგომარეობა მეტად არაღამაყაყოფილებელია.

განსაკუთრებულმა აღრიცხვამ ჩვენ გვაჩვენა, რომ უდიდესი ნაწილი ჩვენი ახალგაზრდობისა სრულიად არ არის ჩათრეული საზოგადოებრივ ორგანიზაციებში. და იქ, სადაც

ისინი ჩათრეულნი არიან, ეწევიან მხოლოდ ფორმალურ წევრობას.

მაგალითად, მთელი ტფილისის ორგანიზაცია თითქმის ითვლება „რემედისის“ წევრებათ, მაგრამ არაერთარ აქტიურ საზოგადოებრივ მუშაობას ჩვენი კავშირის წევრები იქ არ აწარმოებენ. ავილოთ სხვადასხვა ორგანიზაციები. მაგ., ქიმიკოსთა საზოგადოება (ДОБРОХИМ), საჰაერო ფლოტის მეგობართა საზოგადოება (ОДВФ), აქაც ჩვენი კავშირის წევრები უმნიშვნელო ნაწილს წარმოადგენენ და ისინიც, ვინც წევრებად ირიცხება, ბევრს არაფერს აკეთებენ. ასეთი მდგომარეობა, რასაკვირველია, დაუშვებელია. ჩვენ უნდა მოუწოდოთ ჩვენს ახალგაზრდობას — გაეშურონ საზოგადოებრივ ორგანიზაციებში აქტიურ მუშაობისთვის. ავილოთ წერა-კითხვის უცოდინარობასთან საბრძოლველად დაარსებული საზოგადოება. ამ ორგანიზაციაში ჩვენი კომკავშირელების მუშაობა ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანი უნდა იყოს. კომკავშირი მეტწილად დიდი კადრია კულტურულ ფრონტზე. კომკავშირის წევრი პიოხერია ახალი კულტურულ-სოციალისტურ სოფლისა და ქალაქის. და, რასაკვირველია, მისი საზოგადოებრივი მოვალეობა მოითხოვს, რათა მან აქტიურად იმუშაოს ამ საზოგადოებაში. ჩვენი ორგანიზაციის უმეტესი წევრი ამ რამოდენიმე ხნის წინად შევიდა წევრათ ამ საზოგადოებაში. ჩვენ უნდა ვეცადოთ, რათა აქ მაინც კომკავშირელის მუშაობა ნაყოფიერი და მრავალფეროვანი იყოს.

უდიდესი დარგი სოციალისტურ აღმშენებლობის ეხლა უეჭველად კოოპერაცია არის. ჩვენ ვიცით, რომ ამხ. ლენინი თავის უკანა კნელ წერილებში აშკარად გვეუბნებოდა, რომ „თუ ჩვენ კოოპერაციაში ჩავაბამთ ჩვენ მილიონიან გლეხობას, თუ ჩვენ შევაკავშირებთ და გავაერთიანებთ გლეხობის ფართო მასებს, სოციალისტური აღმშენებლობის საქმე თითქმის გადაჭრილი იქნება“. ჩვენ რომ გადავხედოთ ჩვენს მიღწევებს ამ სფეროში, გულახდილად უნდა ვაღიაროთ, რომ

ბევრი არაფერი გაგვიკეთებია; თუ ბევრი კომკავშირის წევრი კოოპერაციის წევრია, ის იქ მხოლოდ სავაჭრო მიზნებისათვის ეწეება. კომკავშირელს ვერ გაურკვევია კოოპერაციის უდიდესი მნიშვნელობა გარდამავალ ეპოქაში. მას არ ესმის ლენინის აზრები კოოპერაციის შესახებ. ჩვენი მოვალეობის უახლოესი ამოცანაა ეს მდგომარეობა მოვსპოთ, დაუახლოვოთ კოოპერაციას ახალგაზრდობა, გავაგებინოთ მას ლენინის უდიდესი აზრები ამ საკითხის გარშემო, და ყველა ამის შემდეგ ჩავაბათ ის კოოპერატიულ აღმშენებლობის დიად საქმეში. აქ განსაკუთრებული მუშაობა უნდა გაცხოველდეს სოფლად. თანამედროვე სოფელში, სადაც სრულიად გარკვეულად სწარმოებს მისი დანაწილება ღარიბ და მდიდარ ფენებად, საბჭოთა ხელისუფლების და პარტიის ამოცანაა კოლექტიურად გაერთიანებული ღარიბი გლეხობა დაუპირისპიროს მდიდარ გლეხს (კულაკს), წინ წამოსწიოს ის. აქ კომკავშირის ამოცანები განსაკუთრებით მნიშვნელოვანნი არიან. კომკავშირი უნდა დაუახლოვდეს თანამედროვე ინტელიგენციას. მან უნდა გამოიყენოს სოფლის ფერშალი, ექიმი, აგრონომი, მის საზოგადოებრივ პოლიტიკურ ორგანიზაციებში.

საჭიროა, რომ ადგილობრივმა კომიტეტებმა განსაკუთრებული ყურადღება მიაქციონ მუშაობის ამ დარგს. ხშირია ისეთი მდგომარეობა, როდესაც თვით ჩვენი აქტივაც საკმაოდ ვერ ერკვევა ამ საკითხებში. ხშირია ისეთი ფაქტებიც, როდესაც ეს მუშაობა ჩვენს აქტივს ესმის როგორც მუშაობა მეორეხარისხოვანი, დაბალი რიგის. ასეთი მდგომარეობა ძირ-ფესვიანად აღმოუხვრილი უნდა იქნეს. როგორც აქტივმა, ისე კავშირის ყოველმა წევრმა უდიდესი ყურადღების ცენტრად უნდა გაიხადოს ჩვენი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობა. პერსპექტივები და სამოქმედო ასპარეზი ჩვენთვის გაშლილია. საჭიროა მხოლოდ სწორი და ღირსეული მუშაობა.

სოფლის საბჭოს მუშაობა და კომკავშირის ამოხანაზი

სოფლის კომკავშირელები ყოველდღიურ საქმიანობაში ჩვენი სოფლის მძიმე და რთულ პირობებში ასრულებენ დიდ კულტურულ და საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობას, მაგრამ შეცდომა იქნებოდა არ დაგვენახა, რომ ზოგიერთ შემთხვევაში სოფლის კომკავშირელნი აჭარბებენ, ზომიერებას სცილდებიან და სათანადო ვერ უღებენ ალღოს მშრომელი გლეხობის განწყობილებას.

სოფლის საბჭო უღარიბესი და საშუალო გლეხების ორგანიზაციაა. კომკავშირი ამავე გლეხობის მომავალი თაობაა. ახალი ყოვაცხოვრების, საბჭოთა საზოგადოებრივობის შექმნის საშუალებით გლეხობის მასის თვითმოქმედების გაცხოველება, შეადგენს საბჭოთა ხელისუფლების ამოცანას. სასოფლო საბჭოების მუშაობის გაცხოველებით უნდა გადაწყდეს ეს ამოცანა დადებითად. ცხოვრების გადახალისების, მომავალი ცხოვრების და სოფლად საბჭოთა საზოგადოებრივობის შექმნის საქმეს საგრძნობლად უნდა შეუწყოს ხელი მუშათა და გლეხთა ახალგაზრდა თაობამ—კომკავშირის ორგანიზაციამ. ამ მხრივ ძალიან ბევრია გასაკეთებელი.

სასოფლო საბჭოები, შეგუებულნი თავისი ორგანიზაციით და მუშაობის მეთოდებით სამოქალაქო ომიანობის ბრძოლის პირობებს—ვერ სდგანან სათანადო სიმაღლეზე ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის პირობებში.

საბჭოთა სამეურნეო აღმშენებლობა მოითხოვს სხვა და სხვა სახის სპეციალისტ თანამშრომელთა ჩაბმას მუშაობაში. ამათ რიცხვში ხშირად არიან ისეთებიც, რომლებიც იჩენენ ძველი მოხელეების ზნე-ჩვეულებას და ადათს და თავიანთი უკანონო მოქმედებით გულს უტეხავენ გლეხობას არსებულ ხელისუფლებისადმი. კომკავშირის ამოცანას სოფლად უნდა შეადგენდეს სისტემატიური და დაუნდობელი ბრძოლა ასეთი მოვლენების წინააღმდეგ. მაგალითად, არის შემთხვევები, რომ რომელიმე ტყის გამგე ამა თუ იმ სოფლის გლეხობას აძლევს ტყეს ათი ვერსის მანძილზე მაშინ, როდესაც ამ სოფელს ტყე გვერდზე აკრავს. ხოლო ამ სოფელიან ახლო მდებარე ტყეს აძლევს შორეულ სოფლის გლეხობას. ცხადია, ასეთი უსამართლო მოქმედება იწვევს უკაცოფილებას გლეხობაში საბჭოთა ხელისუფლებას.

ბისადმი, მით უმეტეს, რომ „სპეცია“ ელაპარაკება მათ, რომ ასეთი მისი მოქმედება გამოწვეულია მთავრობის განკარგულებით, თითქოს ტყეების დაცვის მიზნით. ამგვარი მოქმედებები ხშირია. ასეთ შემთხვევაში კომკავშირის მოვალეობას შეადგენს—დასვას კითხვა ადგილობრივ საბჭოში და მისი საშუალებით მიიღოს ზომები ასეთი მოხელეების ასალაგმევად.

კომკავშირმა უნდა გააცხოველოს სოფლის საბჭოს მუშაობა იმდენად, რომ ყოველი გლეხი საბჭოს უყურებდეს, როგორც თავის ოჯახს, არც რცხვენოდეს და არც ეშინოდეს იქ მისვლა და გამხელა ყოველი თავის გასაჭირის და იყოს დარწმუნებული, რომ საბჭოთა ხელისუფლება არ სჩაგრავს გლეხს, ხოლო ადგილობრივი საბჭო მიიღებს საჭირო ზომებს დამჩაგვრელის წინააღმდეგ.

ასეთია ამოცანა. როგორი უნდა იყოს მუშაობის მეთოდები? კომკავშირის ორგანიზაციები არსებობენ ყველა თემებში, იქაც კი, სადაც კომპარტიის ორგანიზაციები არ არსებობს, ზემოდ აღნიშნულ მოვლენებთან ბრძოლა ამ ორგანიზაციებს შეუძლიათ პარტიულის ხაზით სასოფლო საბჭოების გარეშე. დღემდე ეს ასეც ხდებოდა ბევრ შემთხვევაში. განსაკუთრებით იქ, სადაც პარტორგანიზაციები არ არსებობენ, კომკავშირი იღებდა თავის თავზე და ასრულებდა მრავალ ისეთ საქმეებს, რომლებიც სასოფლო საბჭოს და არა კომკავშირის საქმეა; მაგალითად, გასაკეთებელია სოფლად გზა ან ბოგირი, მოსაწყობია სკოლა, სამკითხველო და სხვა ყველა ეს საქმეები უნდა მოაწესრიგოს სასოფლო საბჭომ. ამ საქმეების წამოწყების მხრივ ყველაზე აქტიური ელემენტი კომკავშირელები უნდა იყვნენ. დღემდისაც იჩენდა აქტივობას სასოფლო აღმშენებლობაში კომკავშირის ორგანიზაციები, მაგრამ მუშაობის მეთოდი ბევრჯერ არ ვარგოდა. რო-

დესაც გასაკეთებელია სოფელში რამე ადგილობრივ, კომკავშირის მდივანი ხშირად ფიქრობს ასე: რა საჭიროა საბჭოს შეკრება, საბჭოს დადგენილება, ეს უბრალოდ დროის დაკარგვა იქნება, მაშინ, როდესაც შეიძლება ადმინისტრაციის საშუალებით თავი მოუყარო გლეხობას და სამუშაოზე დაეყენო. დროა უკუვადლოთ მუშაობის ასეთი მეთოდი. ყოველგვარი წამოწყება, კულტურული თუ სამეურნეო, კომკავშირმა უნდა დააყენოს სასოფლო საბჭოს სხდომაზე, დაარწმუნოს საბჭო და გლეხები, რომ ეს საქმე გასაკეთებელია და საჭირო, რომ საბჭომ გაიზიაროს კომუჯრედის აზრი და ამით პასუხისმგებელიც გახდეს. ერთი წუთითაც არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ როდესაც კომკავშირი გლეხობაზე ადმინისტრატიული ღონისძიების ხმარებით აწარმოებს აღმშენებლობას, ის იწვევს უკმაყოფილებას გლეხობაში, და აუ რამე გაფუჭდა, კულაკები სარგებლობენ ამით და დანაშაულობა გადააქვთ უჯრედზე, ხოლო როდესაც კომუჯრედი დაარწმუნებს საბჭოს თავის მუშაობის აუცილებლობაში, გულწრფელად ჩაბამს ამ მუშაობაში გლეხობას, მაშინ, კიდევაც რომ რამე დაშვდეს, პასუხისმგებლობას იგრძნობს თვით გლეხობა კომუჯრედთან ერთად და კულაკები გარიყული დარჩებიან.

საბჭოთა ხელისუფლების აუცილებელ მოთხოვნილებას შეადგენს ის, რომ მუშურ-გლეხური მთავრობის ყველა კანონები და განკარგულებები წვდებოდეს ხალხის შუაგულს, მშრომელთა მასას, სასოფლო საბჭო სამუშაობის სათანადო სიმაღლეზე დასაყენებლად საჭიროა ის იცნობდეს და ერკვეოდეს საბჭოთა კანონმდებლობაში. ეხლაც, საბჭოთა კანონები, განკარგულებები, ცირკულიარები და სხვა იგზავნება თემის საბჭოში, იქ მას ან წაიკითხავს ან არ წაიკითხავს აღმასკომის თავმჯდომარე და ჩააკერებს საქმეში. როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ამისათვის კი არ იგზავნებიან ეს კანონები თემში. კომკავშირმა თავს უნდა იდევას ეს საქმე და ყოველი კანონი, ყოველი ცირკულიარი უნდა სათანადო ახსნა-განმარტებით გააცნოს საბჭოს და მშრომელ გლეხობას.

ამ საშუალებით მიღწეულ იქნება ის, რომ გლეხობა სწორად დაათვას საბჭოთა ხელისუფლების კანონებს, დარწმუნდება იმაში, რომ საბჭოთა ხელისუფლებას გლეხობის საწინააღმდეგო კანონები არ აქვს და ადვილი გახდება ბრძოლა იმ არანორალურ მოვლენებთან, რომელსაც მოხელეები სჩადიან და რომელზედაც წერილის დასაწყისში ვილაპარაკე.

ძველი სპარტაკელი.

ლენინის ანდერკეზი და სოფლის კომკავშირელი

მთელი თავისი ლამაზი სიცოცხლე, უდიდესმა მებრძოლმა და მთელი ქვეყნის მიერ მშრომელთა მასწავლებლად ცნობილ ვ. ი. ლენინმა — შესწირა უწინარეს ყოვლისა ჩვენს ქვეყანას. მთელი ქვეყნის მუშათა კლასმა და მშრომელმა გლეხობამ იცვნეს ამხ. ლენინი, როგორც შეუდარებელი მასწავლებელი. მისი დასაფლავების დღეს სწორედ ერთი წლის უკან, მთელი ქვეყნის მშრომელთა ათეულმა მილიონებმა, მოიხარეს ქედი მის წინაშე. 21 იანვარს, 1925 წელს მისი გარდაცვალების ერთი წლის თავზე, ლენინის დიდ საფლავთან მოსკოვში ისევ შეიკრიბა მთელი ქვე-

ყნის მშრომელთა მილიონების აზრი, იმ მილიონების, რომელიც წარმოადგენს მუშათა კლასისა და გლეხობის პატიოსან მოაზროვნე და მოწინავე ელემენტს.

ლენინის ერთი საგულისხმო ანდერძთაგანი არის კავშირის დამყარება მუშებსა და გლეხებს შორის ლენინის სწავლების უძვირფასესი ნაწილი არის სწორედ ის ნაწილი, რომელიც ლაპარაკობს ამ კავშირზე. მუშათა კლასს არ ძალუძს ბურჟუაზიის საბოლოო დამარცხება გლეხის დამარცხების გარეშე. გლეხს არ შეუძლია გახდეს დამოუკიდებელი ძალა და ჩამოიგდოს მემამულეების უღელი, თუ ის არ დაეხმარება მუშას. მუშათა კლასის

და გლეხობის დაკავშირება, აი უძვირფასესი ანდერძი ილიჩისა.

მაგრამ თუ ლენინის მოწაფეთათვის ძვირფასია საერთოდ მუშათა კლასისა და გლეხობის კავშირი, მით უფრო სანუკვარი მათთვის მუშათა კლასის და გლეხობის ახალთაობის კავშირი. გლეხობის ახალი თაობა, რომელიც წამოიზარდა რევოლუციის წლებში, არის ჩვენი მთავარი იმედი. გლეხობის ახალ თაობაში უფრო ნაკლებად არის გამჯდარი რელიგიური ცრუმორწმუნოება, მათ მეტი ცოდნა აქვთ, უფრო მოძრავი არიან და მისწრაფებაც აქვთ ახალ ცხოვრებისაკენ.

სოფლის კომკავშირელი უნდა გახდეს ცოცხალი შემაერთებელი ხიდი გლეხობისა და მუშათა კლასს შორის...

სიკვდილის წინ ლენინი ფიქრობდა და ჩვენც გვიანდერძა გვეფიქრა, რომ ეხლანდელი რუსეთი, სადაც ჯერ კიდევ მძლავრია უვიცობა, სადაც დიდია მათხოვრობა და გაჭირვება, სადაც კიდევ სკოცხლობს რევოლუციამდე არსებულ რუსეთის ძველი ნაშთები, სადაც არსებობენ კიდევ კაპიტალისტები, ე. ი. არსებობს სიმდიდრე და სიღარიბე, სადაც გლეხი ხშირად მძიმე პირობებში სცხოვრობს, — გარდაეკმნათ ისეთ რუსეთად, სადაც იქნება სრული განათლება, კულტურა, ძლიერება, სიმდიდრე; მოვსპოთ მათხოვრობა, რელიგიური ცრუმორწმუნოება, უთანასწორობა და გადავაქციოთ ისეთიკეყანათ, რომელიც ჯერ უხილავ სიმაღლემდე აღიყვანს თავის მიუზნებლს, გავხადოთ იგი სოციალისტურ რუსეთად. ამ ამოცანის გადაწყვეტაზე უნდა იმუშაოს, ცხადია, მთელმა თაობამ, მაგრამ საგულისხმო ნაწილი ამ მუშაობისა წილად ხვდა გლეხობის ახალ თაობას, იმ თაობას, რომელსაც უნდა უხელმძღვანელოს კომკავშირმა.

სოფლის კომკავშირელები არიან პირველი მერცხლები, მაგრამ ეს ისეთი მერცხლებია, რომლებიც მოიყვანს გაზაფხულს.

სოფლის კომკავშირელებმა, თუ მათ სურთ ილიჩის ანდერძის ასრულება, უნდა შესძლონ, უწინარეს ყოვლისა, ჩანერგვა სოფ-

ლის სამეურნეო ყოფა-ცხოვრებაში. სოფლის კომკავშირელებს ისე უნდა ეჭიროთ თავი, რომ მთელმა სოფელმა სთქვას: კომკავშირელი არის ძლიერ გამბედავი, საქმიანი, პატიოსანი, თავდადებული, მედგარი მუშაკი, ის არის პირდაპირი, განათლებული და ჭკვიანი ახალგაზრდა-ო.

კომკავშირელმა უნდა იცოდეს არა მარტო წიგნაკისა და გაზეთის წაკითხვა, არა მარტო 1-ლი მაისისა და 7 ნოემბრის დღესასწაულების მოწყობა, — კომკავშირელი უნდა იყოს პირველი, როდესაც საქმე შეეხება ხიდის შეკეთებას სოფელში, გზის გასწორებას, საზოგადოებრივ სახლის შეკეთებას, ღარიბი გლეხისა და წითელ-არმიელის ცოლის დახმარებას, კოოპერატივის საქმის დაყენებას, მექრთამის გამომზეურებას, ან კიდევ დანგრეული სკოლის აღდგენას, მისთვის სათბობი მასალის შეძენას, სოფლის ელექტროფიკაციას და სხვა. კომკავშირელი უნდა იყოს პირველი მებრძოლი სიმთვრალესთან, პირველი მუშაკი წერა-კითხვის უცოდინარობის მოსასპობათ, პირველი დამხმარე სასოფლო-სამეურნეო წრეებას და არსებაში, და საერთოდ პირველი დამხმარე საბჭოთა ძალა-უფლების. კომკავშირელმა უნდა დაისწავლოს წერა თავის გაზეთში, უნდა დაეხმაროს სოფლის კორესპონდენტს, უნდა შეეძლოს კავშირის დამყარება მახლობელ ქალაქის მუშებთან.

კომკავშირელი უნდა გახდეს საუკეთესო თანამემწე კარგი მასწავლებლის და მასწავლებელი ქალის, რომელნიც მზათ არიან გულწრფელად დაეხმარონ სოფელს. კომკავშირელმა ყოვლის უწინარეს, უნდა შესძლოს თავის თავზე მუშაობა; არაფერი ისე არ ეზარებოდა ამხ. ლენინს, როგორც ზერელობა, ტრაბახობა. კომკავშირელი არ უნდა იყოს ის თუთიყუში, რომელსაც შეუძლია სიტყვების გამეორება მათი აზრის შეღწევაზე. კომკავშირელმა უნდა ისწავლოს და ისწავლოს; უნდა დაიწყოს უბრალო ანბანიდან, განაგრძოს პოლიტიკური ანბანი და შემდეგ ის უნდა ჩაუჯდეს ამხ. ლენინის მთავარ წიგნებს. კომკავშირელმა

მუშაობის დროს უნდა ისწავლოს და სწავლის დროს უნდა იმუშაოს.

სოფლის კომკავშირელებმა უნდა შეიგნონ, რომ მათ წინაშე სდგას მუშაობის ძნელი მხარეები. მთელმა ჩვენმა პარტიამ, ანხ. ლენინის პარტიამ თავის მთავარ ლოზუნგათ ეხლა გაიხადა: პირი სოფლისაკენ. პარტიამ იცის, რომ წლებია საჭირო იმისთვის, რომ ეხლანდელი სოფელი გადაკეთდეს მართლაც ლენინისებურ სოფლათ. სოფელში თავი წამოჰყვეს „დროიძეებმა“, მათი შეილები ხშირად ცდილობენ სოფლის ახალგაზრდობის თავის ხელში ჩადგებას, მამები ზოქმედობენ შეძლებით, შეილები კი ყვირილით და თავხედობით. სოფლის კომკავშირელები უნდა დაგვენმარონ ჩვენ, ყოვლის უწინარეს, ღარიბი და საშუალო ახალგაზრდობის შეკავშირებაში და სოფლის მოჯამაგირენი უნდა ვაზიაროთ ჩვენს ორგანიზაციას, უნდა დავაყენოთ „დროიძე“ გლეხური სოლიდარობის კედლის წინაშე. ვინც გაბედავს ამ კედლის

წინააღმდეგ წამოსვლას, ის უნდა შეასკდეს მას შუბლით.

საბჭოთა ძალაუფლება, ერთგული ანხ. ლენინის ანდერძების, აძლევს მშრომელ ახალგაზრდობას სწავლის ფართე სარბიელს; ის აკეთებს და გააკეთებს ყველა შესაძლებელს იმისათვის, რომ დაენმაროს სოფლის საუკეთესო ახალგაზრდობას განათლების მიღებაში და ამ რიგათ ამზადებს ნაწილო მუშაკებს ლენინის მუშურ გლეხურ სახელმწიფოში.

სწავლა უნდა არა მარტო ჩვენი სასწავლებლების კედლებში, არამედ ცხოვრებაში, ბრძოლაში, პრაქტიკულ მუშაობაში. დაწყებული მცირეოდენიდან, უმნიშვნელო მაგრამ საგულისხმო საქმიდან.

სოფლის კომკავშირელებო! თქვენი მუშაობა მხოლოდ ეხლა იწყება. ლენინის პარტიის მთელი ყურადღება თქვენსკენაა მომართული. ხელწყაპებუი, გაბედულათ მუშაობისკენ!

გ. ზინოვიევი.

„ახალი მენშევიზმის“ ელემენტების შესახებ

I „ახალი მენშევიზმის“ ზოგიერთი თვისებები.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის პირობებში, რომ ნიადაგი უნოყიერდება ანტი-კომუნისტურ გადახრებს, ხანდისხან მალულ, თავშენახულ კონტრ-რევოლიუციონურ ზრახვებს, „მალა“ „იდეალების“ და სხვა ამგვარ ფორმებში—ეს ცხადია. ყოველ შემთხვევაში ამის სწავლებას არ საჭიროებს ხალხი, რომელსაც ლენინის და ბოლშევიზმის სკოლა გაუვლია და რომელიც არა ერთჯერ და ორჯერ ყოფილა მოწმე ახალ-ახალი შავი ტალღების მიხეთქების რევოლიუციონერთა ბარიკადებისაკენ.

ჩვენი პარტია—არ არის ისეთი პარტია, რომელიც თვალს ხუჭავს სინამდვილის წინაშე, რომელიც არ აფასებს მას თავისი ობიექტიური, მარქსისტული საზომით. შესაძლებელია ხანდისხან სინამდვილე ალაპარაკებდეს ჩვენთვის სასარგებლოთ, მაგრამ პარტიას სწორედ იმიტომ აქვს განვლილი ლენინიზმის სკოლა,

რომ შეუძლია, გამბედაობა აქვს სთქვას, ამხილოს სინამდვილე ისე, როგორც ის არის, თუნდაც ჩვენთვის არახელსაყრელი იყოს ის განსაზღვრულ მომენტში.

პარტიას იმიტომ აქვს ასეთი რევოლიუციონური გამბედაობა, პარტიას იმიტომ არა აქვს არავითარი სურვილი სინამდვილის და ფაქტების მიჩქმალვის, რომ მას შეუძლია ყოველგვარი შეცდომის და არასასურველი სინამდვილის წინააღმდეგ ბრძოლა და მისი გამოსწორება. სწორედ ამ იმედით, ამ აზრით და რწმენით ჩვენი პარტია ფარდას ხდიდა და აშიშვლებდა ყველა იმ საშიშროებათ, რომლებიც მია წინაშე მდგარა ოდესმე და სდგას დღეს.

ჩვენს პარტიას სრულიად არ ეშინია, პირიქით, მისთვის აუცილებელიცაა—იმისი მხილება, რომ „ნეპის“ პირობებში თავს წამოყოფენ და კიდევ წამოყვეს ანტისაბჭოთა მმართულებებმა და გადახრებმა.

„ახალი მენშევიზმის“ საშიშროება იმიტომაც იბადება ჩვენს წინაშე, აქ საქართველოში, რომ მენშევიზმის ნაშთები აქ უფრო მეტია, ვიდრე სხვაგან სადმე: მისი გავლენა ისტორიულად აქ უფრო ძლიერი იყო. სწორედ ამ მოსაზრებით არაა უსაფუძვლო ჩვენი წინათგრძნობა და ზიში იმის შესახებ, რომ „ახალმა მენშევიზმმა“, რომელმაც პირველი გაუშლილი ნაყოფები (თუმცა მწარე გემოსი) უკვე მოგვცა—ნადავგი გაიპოხიეროს საქართველოს პირობებში.

„ახალი მენშევიზმის“ ერთ-ერთ ცხოველ, ყველაზე უფრო ნათელ თვისებას შეადგენს, „მოჩვენებითი თანამშრომლობის ნიადაგზე“ ან მარჯვნიდან, ან მარცხნიდან, სულ ერთია საიდანაც არ უნდა იქნეს ის—უკბინოს, ნემსი უჩხვლიტოს—თუ მთლიანად კომუნისტურ იდეოლოგიას არა, მის ამა თუ იმ ნაბიჯებს მაინც, თუ ჩვენ ბელადებს არა, მის რომელიმე ორგანიზაციებს მაინც.

„ახალი მენშევიზმის“ თვისებაა ხელზე დახვევა ჩვენი ორგანიზაციების ამა თუ იმ შეცდომების და მისი „განვითარება“—თუ სწორი გზით არა, მიხვეულ-მოხვეული და საწინააღმდეგო გზით მაინც. მისი გაშლა, ანალიზი თავისი მრწამსის, ფიზიონომიისა და სახეობის მიხედვით.

ჩვენ ეს შესავალი იმიტომ გავაკეთეთ, რომ „ახალი მენშევიზმი“ დღათი-დღე შლის თუმცა უიღბლო და უელფერო, მაგრამ მაინც ახალ ახალ ყვავილებს. ერთი ასეთი ნიმუშთაგანი დღეს ჩვენს ხელთ არის ჟურნალი „ახალ გზაში“ (№ 7) მოთავსებული წერილი ვინმე „ის“—ისა, სახელწოდებით: საბჭოთა კავშირის მასწავლებლობის ყრილობა.

გამოირკვევა ქვევით, ავტორს მართლა მასწავლებელთა ყრილობის მუშაობა, მისი შედეგები და საერთოდ დასმული საკითხი აინტერესებს, თუ ცარიელი დასკვნები.

II „მარქსისტული ახსნა“ თუ „დროს ხელთება“?

ავტორი ხსნის მასწავლებლობის დაბრკოლებებს თავის მუშაობის დროს.

ის სწერს: „ბევრი დაბრკოლება ეღობება

წინ მასწავლებლობას თავის მუშაობაში. აღვნიშნავთ აქ მხოლოდ ორს (ხაზი ჩემია. გ. ძ.). პირველი—ეს არის მასწავლებლობის პირდაპირ აუტანელი მატერიალური მდგომარეობა“, ქვევით: „მასწავლებლობა სავსებით უზრუნველყოფილი უნდა იქნეს მატერიალურად, რომ მას არ უხდებოდეს ლუკმა პურზე ფიქრი და მთელი ძალღონე მოზარდი თაობის აღზრდის საქმეს მოახმაროს“.

სავსებით ვეთანხმებით ავტორს, რომ მატერიალური მდგომარეობა ძლიერ უშლის ხელს მასწავლებლობას ნაყოფიერი მუშაობა აწარმოოს საბჭოთა ხელისუფლებისა და მომავალი თაობის სასარგებლოდ. მაგრამ გავყვეთ ქვევით. რა იყო ავტორის აზრით მეორე მიზეზი მასწავლებლობის გულგრილად განწყობილები-სა საბჭოთა ხელისუფლებისადმი? „მეორე, ესაა—კომკავშირის არანორმალური (!?!—ხაზი ჩემია) შეჭრა (sic) სასკოლო საქმეებში“ და ამით გამოწვეული (!) არეგ-დარეგა (!!), ან კი დევ ხელის შეშლა სასკოლო მეცადინეობისათვის (!?!“.

რამდენია ამ სიტყვებში სიმართლის დოზა, მისი გადაჭრა მკითხველისათვის მიგვიჩნდება; თუმცა წინასწარ დარწმუნებული ვართ, რომ ყოველი კომკავშირელი, რომელსაც რაიმე კავშირი კი ჰქონია მასწავლებლობასთან, ამ სიტყვების ამოკითხვასთან ერთად განცვიფრდება. ყოველ შემთხვევაში იაფი დემაგოგიით ვინ შეიძინა კაპიტალი, რომ პ-მა „ის“—მა შეიძინოს.

წარმოდგინეთ, მეორე მიზეზი მასწავლებლობის ისტორიული როლისა, რომელსაც ის თამაშობდა ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ რამოდენიმე წლების განმავლობაში, და რომლის ნაშთებმა პირველ ყრილობამდეც მოაღწია, ყოფილა კომკავშირი.

ასე უბრალოდ, ასე ზერელედ ხსნიან პროცესებს.

მაგრამ, შ იძლება მაინც ჰქონდა მსგავს რასმეს ადგილი. შეიძლება მაინც ითამაშა ჩვენმა „შეჭრამ“ რაიმე როლი მასწავლებლობის დამოკიდებულებაში საბჭოთა ხელისუფლებასთან?

მაგრამ ჰქონდა კი ასეთს ადგილი? „შეჭრა კომკავშირის“, და ისიც არანორმალური, რო-

მელმა ც გამოიწვია სასკოლო ფუნქციების არეგ-
დარევა და სხვა—აშკარა ქორიკანობაა კომ-
კავშირზე და ყურით მოთრეული საბუთი.

ჩვენ ვამბობთ და ვალიარებთ, რომ იყო გა-
უგებრობები მასწავლებლობისა და კომკავში-
რის უჯრედებს შორის, მაგრამ ეს იყო ეპიზო-
დიური ხასიათის და მას არამც თუ არ შეეძლო
ერთი მთავარი მიზეზი და დაბრკოლება გამ-
ხდარიყო მასწავლებლობის მუშაობაში, არა-
მედ არავითარი სასკოლო ფუნქციების არევის
მოტანა მას არ შეეძლო—ისეთი უმნიშვნელო
ხასიათის იყვნენ ისინი. ავტორს „კომკავშირი-
სა და მასწავლებლობის“—საკითხის დასმაც
სწორედ იმ აზრით გაუგია, რომ თითქმის ის
მხოლოდ **არანორმალურ** დამოკიდებულებათა
მოსაწესრიგებლათ იყო დასმული მთელ რიგ—
და დასასრულ სრულიად საკავშირო ყრილო-
ბაზე.

აქედან მას სრულიად არ გაუგია აზრი სა-
კითხის დასმის, მისი მნიშვნელობა.

ნამდვილად კი, რა მოსაზრებით დაისვა ეს
კითხვა ყრილობებზე?

საქმე იმაშია, რომ კომკავშირი დღეს სოფ-
ლის ერთ-ერთი მესვეურთაგანია; ხშირად ხდე-
ბა ისიც, რომ კომკავშირი არა ერთ-ერთი—
არამედ ერთად-ერთი მესვეურია ახალი სოფ-
ლის.

კომკავშირი სოფლად ხელმძღვანელობს სოფ-
ლის მეურნეობის აღდგენას და აყვავებას, აღ-
გილობრივ ინიციატივას, იგი ხელმძღვანელობს
მთელ რიგ ახალ წამოწყებებს, იქნება ის ხი-
დების აგება, გზების შეკეთება, საბჭოების გა-
ჯანსაღება თუ სხვა რამე.

ამავე დროს კომკავშირი სოფლად ასრულებს
მრავალ კულტურულ ამოცანებს, როგორიც
არის სკოლების და სამკითხველოების გახსნა,
წ-კ. უცოდინარობის ლიკვიდაცია, აგრონომი-
ული, ანტირელიგიური პროპაგანდა და სხვა.

ყველა ეს საკითხები, რომელიც კომკავშირის
საჭირობოროტო და დამკერელ ამოცანებათ
ითვლებიან სოფლად, ეხებიან აგრეთვე მასწავ-
ლებლობასაც. (განსაკუთრებით კულტურული
ამოცანები).

მასწავლებლობა და კომკავშირი ერთნაირა-
თაა დაინტერესებული ახალი თაობის აღზრ-

დაში, გლეხობის ფართო მასების კულტურულ
მომზადებაში და მთელ რიგ სხვა უფრო ნაკ-
ლებ მნიშვნელოვან საკითხებში—პირველთან
შედარებით, როგორიცაა ანტირელიგიური და
აგრონომიული, სანიტარულ პროპაგანდის წარ-
მოება შეერთებული ძალით და სხვა.

„ის“-ს კი ჰგონია: თვით საკითხის დასმაც
მხოლოდ იმის გამო მოხდა, რომ ყრილობის
რეზოლიუცია იყო საჭირო, რომელიც კომკავ-
შირს მიუჩნდა „თავის ადგილს“ და მოსპობ-
და არანორმალურ დამოკიდებულებას კომკავ-
შირსა და მასწავლებლობას შორის.

აქედან ზედმეტი არ იქნება თუ გამოვიყვანთ
პატარა დასკვნასაც:

„ახალი მენშევიზმი“—დღეს თავს უყრის თა-
ვის ძალებს ქორების გავრცელებით საბჭოთა
ხელისუფლების ძალებზე და მათ შორის კომ-
კავშირზედაც (თუ „დრო იხელთა“), რადგა-
ნაც კომკავშირი არა უკანასკნელია იმათგან,
ვინც თავგამოდებით იცავს რევოლუციის ყვე-
ლა მონაპოვრებს.

III. როგორ „ანვითარებენ“—ამხ. ბუხარინის
და ზინოვიევის აზრებს ანუ რა მარგალიტე-
ბი ვრცელდება კომკავშირის მისამართით.

ქვევით ჩვენ ვკითხულობთ: „ყრილობაზე ამ
საკითხს დაწვრილებით შეეხო ამხ. ბუხარინი.
ყრილობის რეზოლიუცია მკაცრათ (!) ჰკიცხავს
(sic) კომკავშირს, რომელიც ძალზე აგრესიულ
პოლიტიკას (!?) აწარმოებს მასწავლებლობის
მიმართ“.

გამოყენება ასეთი აბსურდის მტკიცებაში
ამხ. ბუხარინის სიტყვის ან ამხ. ზინოვიევის,
რომელიც შეეხო აგრეთვე კომკავშირისა და
მასწავლებლობის საკითხს თავის მოხსენება-
ში—სრულიად უადგილოა და არა საკადრისი
ხერხი.

მართალია, ამხ. ბუხარინიც და ზინოვიევიც
აღნიშნავენ ჩვენი კავშირის ცენტრალურ
კომიტეტთან ერთად იმ ცალკე შეცდომებს,
იმ ცალკე გაუგებრობებს, რომელსაც ადგილი
ჰქონდა კომკავშირის უჯრედებსა და მასწავ-
ლებლობის შორის, მაგრამ არც ერთ მათგანს
არ შეეძლო ეთქვა, რომ კომკავშირის პოლი-
ტიკა საერთოდ აგრესიული იყო მასწავლებ-

ლობის მიმართ და რომ ის ღირსია **გაკიცხვის**, სრულიადაც არა. კერძო შეცდომები პ-ლ „ის“, პოლიტიკა არ არის. კერძო შეცდომას სხვა წონა აქვს ვიდრე აგრესიულ პოლიტიკას, რომელსაც თითქმის აწარმოებდა კომკავშირი მასწავლებლობის მიმართ და რომელსაც არასოდეს კომკავშირის არც ერთ აქამდე წარმოებულ ნაბიჯში არ ჰქონია ადგილი, რომელიც არც ერთ დოკუმენტში არ გამოცხადებულა. ჩვენს ავტორს ალბათ მხოლოდ იმიტომ დასჭირდა ამხ. ბუხარინის ავტორიტეტი და მისი აზრების აღმაცერი განვითარება, რომ ბოლოს დაესკვნა: „ყრილობამ განსაზღვრული კალაპოტი მიუჩინა კომკავშირს და უნდა ვიფიქროთ, რომ მომავალში გამოსწორებული იქნება ეს ნაკლი“.

უკეთ რომ ითქვას—არსებითად მასწავლე ბელთა ყრილობამ კი არ მიუჩინა კომკავშირს კალაპოტი; მას არც არავითარი საამისო სა-

ბუთი, არც არავითარი უფლება—ასეთი „კალაპოტის მიჩენისათვის“ არ ჰქონია და არც მიუჩენია, არამედ თვით პ-ლ „ის“-ს სურს **მიუჩინოს კომკავშირს კალაპოტი**, რომ ის დაკმაყოფილდეს მხოლოდ თავისი თავით და ხელი არ ახლოს სხვა საქმეებს, არ ჩაერიოს სხვის ფუნქციებში და სხვა.

აქ არის სურვილი კომკავშირის მოქმედების არეს განსაზღვრის, შევიწროების; აქ არის წმინდა მენშევიკური ცდა იმისი, რომ კომკავშირი არ ჩაერიოს და სხვა—მოკლეთ: აქ არის ის „ფილოსოფიური ქვა“, ანუ „საკბილო“, რომელსაც ეძებდა ავტორი.

ჩვენმა კავშირმა უნდა გამოიყენოს ეს გაკვეთილი. მან კარგათ უნდა გაითვალისწინოს, რომ ახალი მენშევიზმი ნოყიერდება კომკავშირზე სისინით, და მან კიდევ უნდა გადადგას ასეთი გამოსვლების საწინააღმდეგო ნაბიჯები.

გ. დ.

ჩვენი კავშირის საქმიანობის თვითგანვითარების საკითხები

ჩვენი კავშირი იზრდება. სულ ახალი და ახალი ფენები ახალგაზრდობისა შემოდის კავშირში. უკვე 30,000 გადავაცილეთ. ზრდა გრძელდება. კომკავშირის მუშაობის ასპარეზი ფართოვდება; კავშირში ღრმავდება პოლიტ-აღზრდელობით მუშაობა. აქტიურ მომუშავეთა როლი რთულდება.

ჯეგლა იმ საკითხების გარდა, რომელთა გადაწყვეტა და გატარება აწევს აქტიურ მუშაკებს, აქტივის წინაშე აღმართულია მთელი რიგი სხვა ამოცანებისა, რომელნიც წარმოიშვნ კავშირის ზრდასთან დაკავშირებით.

მთავარი საკითხი ამ ამოცანათა შორის აქტივის თვითგანვითარების საქმეა. იქნებოდა უბრალო პანიკის შექმნა და უსაფუძვლო ბრალდება აქტიურ მუშაკების მიმართ, რომ განვაცხადოთ, თითქმის ისინი პოლიტიკურად მოუზადებელია, უმეცარია.

პოლიტიკურ საკითხებში, შინაპარტიულ საკითხებში, პოლიტიკურ-ეკონომიურ და საერთაშორისო მოძრაობის საკითხებში აქტივი ერკვევა, გაცნობილია, თვითმონაწილეობას იღებს და პრაქტიკულად ეცნობა ამ კითხვათა

გარშემო შექმნილ პირობებს და მუშაობას. ამიტომ არ შეიძლება ლაპარაკი საერთოდ აქტივის მოუზადებლობაზე. აქედან ის დასკვნა არ უნდა გამოვიყვანოთ, რომ მამასადამე არც არის საჭირო განსაკუთრებით გამოვეყოთ ეს საკითხი და აქტივს გაუმრავლოთ ისედაც მრავალრიცხოვანი მოვალეობანი, რომელთაც მას აკისრებს კავშირის მოძრაობა. წინააღმდეგ, როგორც ზევით აღნიშნული იყო, საკითხი აქტივის თვითგანვითარების ორგანიზაციის შესახებ უნდა გახდეს უმნიშვნელოვანეს საკითხად კომ. კავშირის მუშაობაში. მნიშვნელობა ამისა, მით უნეტეს დიდია, რომ კავშირის აქტივის საკმაოდ დიდ ნაწილში დამკვიდრებულია განწყობილება თეორიულ მომზადების საჭიროების დაუფასებლობისა, შემჩნეულია აშკარა გულგრილობა თეორიულ მომზადებისადმი. საჭიროა მთელი სიმტკიცით დავსვათ საკითხი იმის შესახებ, თუ როგორ აღმოიფხვრას კავშირის მასაში ასეთი შემცდარი აზრი და განწყობილება.

ვლადიმერ ილიჩი გვასწავლიდა, რომ „არ არის რევოლუციონური პრაქტიკა, რევო-

ლიუცინურ თეორიის გარეშე“-ო. ყოველ აქტივისტს ძვალ-რბილში უნდა გაუგდეს ეს შეხედულება თეორიის მნიშვნელობაზე.

კავშირის ზრდის პირობებში აქტიურ მუშაკებს უხდებათ გაერკვიონ მთელ რიგ საკითხებში, რომელიც ორგანიზაციულ და შინა კავშირის სუეროს სცილდებიან. სწორი მუშაობა, პოლიტიკურ შეცდომების თავიდან აცილება დღეს შესაძლებელია მხოლოდ თეორეტიულ მომზადების გზით. საკითხები მოწაფეთა დაპყრობის, სტუდენტებში მუშაობის, მოითხოვს კადრს მომზადებულ საკავშირო ჰომუშავეებისა. აქ სიმძის ცენტრი მდგომარეობს იდეურ ზეგავლენის გავრცელებაში, რაც დამოკიდებულია მუშაკთა კადრის თეორეტიულად განვითარების და მომზადების დონეზე; ზრდაში მყოფი მოთხოვნილებანი კავშირის მასის სწავლისა და ცოდნისადმი მოითხოვენ ხელმძღვანელ კადრის შესაფერ მომზადებას.

აქედან მნიშვნელობა და საჭიროება სისტემატიურ თვითგანვითარებისა არაჩვეულებრივად დიდდ ბა.

იმ პირობებს გარდა, რომელნიც აქტუალურად ხდიან აქტივისტთა თვითგანვითარების ორგანიზაციას, არის მეორე რიგი ხელის შეწყობ პირობებისა, რომელნიც საშუალებას აძლევენ აქტივის ენერგიულად მოჰქიდონ ხელი წიგნს. ჩვენ მხედველობაში გვაქვს გაღრმავება და გაფართოვება პოლიტ განმანათლებელ მუშაობისა. როგორც ქალაქებში, ისე სოფლად კავშირის წევრთა დიდი ნაწილი ჩაბმული არიან პოლიტწერეთა მუშაობაში. ეს მუშაობა მიმდინარეობს ერთიან პოლიტგანათლების სისტემის მიხედვით. მიუხედავად დაბრკოლებათა (წიგნების უუქონლობა და სხვა) გადალახული იქნა უსისტემობა, შემთხვეითი მეცადინეობა. პროგრამის დაუსრულებლობა. ასეთი მდგომარეობა პოლიტ აღმზრდელობით მუშაობისა კავშირში შესაძლებლად ხდის აქტივისტების მეცადინეობასაც. ამისათვის ჩვენი ლოზუნგია: პოლიტ გინათლებულ მუშაობის მთლიან ჯაჭვში მნიშვნელოვან რგოლად უნდა გახდეს აქტივის თვითგანმანათლებელი მუშაობა.

როგორი ამოცანები უნდა დაისახოს აქტივმა ამ სფეროში?

უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა აქტივის განტვირთვა ზედმეტ ვალდებულებათაგან. კომკავშირის აქტიურ, სახელმძღვანელო მუშაობაში უნდა ჩათრეულ იქნან ახალი აქტივისტების კადრები. საჭიროა კავშირის მუშაობის ისეთი ორგანიზაცია, ისე წარმართვა, რომ აქტიური მუშაკები ასრულებდნ არა ყველას მაგიერობას, არამედ სწორი ხელმძღვანელობით, ახალ მომუშავეთა ჩათრევით აწარმოებდნ საკავშირო მუშაობას. კონკრეტულად არა მაზრკომის მდივანი, პრეზიდიუმის წევრები უნდა აკეთებდნ ყველაფერს, არამედ სხვა კომიტეტების წევრები. ქალაქებში არა მარტო კომიტეტების პრეზიდიუმები, არამედ ყველა კომიტეტების წევრები უნდა იქნან ჩათრეული მუშაობაში. ვინც იცნობს ჩვენს ხელმძღვანელ ორგანიზების მუშაობას, მისთვის ცხადია, რომ ეს ასე არ არის. მაშასადამე წინასწარი პირობა აქტივისტთა სისტემატიურ თვითგანვითარებისა არის მომუშავეთა მეტი კადრების ჩათრევა მუშაობაში და აქტივის განტვირთვა ზედმეტ დავალებებისაგან. ამასთან დაკავშირებით დგას საკითხი ზედმეტ სხდომების, კომისიების, „ლიკვიდაციის“ შესახებ. ამასთან ერთად არის შემთხვევები, როდესაც ერთი და იგივე ამხანაგი უამრავ კომისიაში შედის, მრავალ ორგანოში წარმომადგენლობს. თავის-თავად ცხადია, რომ ესეც უნდა გამოსწორდეს. მთელი რიგი აუცილებელ პირობათა თვით აქტიურ მომუშავეებზეა დამოკიდებული, მათ პიროვნულ თვისებებზე.

ექვს გარეშეა, რომ ის დროც, რომელიც აქტივის აქვს თავისუფალი არ იყენება ხოლმე მიზანშეწონილად; აქტიურ მომუშავეთა უდიდესი ნაკლია დროს შესაფერისად ვერ განაწილება; ჩვენი აქტივი ვერ ახერხებს მუშაობის სწორ ორგანიზაციას, ვერ იყენებს თავისუფალ დროს რაციონალურად. ეს საკითხები არ უნდა დარჩენ განხილვის ობიექტს გარეშე, როცა ვლაპარაკობთ განტვირთვის შესახებ, რადგანაც ნაყოფიერი მეცადინეობა მათზედაც არის დამოკიდებული.

კიდევ ორი მომენტი. ერთი ობიექტიური, ბინა, შინაური პირობები. მრავალი აქტივისტი ამ მხრივ იმყოფება არანორმალურ პირო-

ბებში. ხშირად მას არ შეუძლია ნაყოფიერად გამოიყენოს დრო, რადგანაც ბინის პირობებიც ხელს არ უწყობენ.

მაგრამ უფრო მნიშვნელოვანია მეორე მომენტი. ეს არის მტკიცე სურვალი, ნებისყოფა სისტემატიურ მაცადინებობისადმი. არის შემთხვევები, როდესაც აქტივისტი გადაწყვეტს სისტემატიურად მეცადინეობას, მხოლოდ შემდეგ თავს მიანებებს მას, ხელს აღარ კიდებს წიგნს რამოდენიმე ხნით, წყდება შემთხვევითი რგოლი წაკითხულსა და წასაკითხავს შორის. ამ შემთხვევაში ჩვენთვის მაგალითი უნდა იყოს ჩვენი ბელადები, მათი მტკიცე ნებისყოფა და ბოლომდის მიყვანა დასახულ მიზნისა. აქტივმა უნდა გამოიმუშაოს თავის თავში ჩვეულება სისტემატიურ მეცადინეობის, დროს გამოყენების, ასე ვთქვათ პედანტიური მიდგომით შესრულება ყველა საჭირო პირობების. მთავარი ნებისყოფა, სურვალი და თანდათანობა სერიოზულ მეცადინეობაში.

როგორია ის საკითხები, რომელიც უნდა უპირველესად შეისწავლოს აქტივმა? ზევით აღნიშნული იყო, რომ აქტივი პოლიტიკურ საკითხებში გაცნობილი საჭიროებს ასე ვთქვათ ორივე ფეხებზე თეორეტიკულად მოქედვას. ამისათვის გამომუშავებას აქტივში სწორ მარქსისტულ მსოფლმხედველობისა აქვს უდიდესი მნიშვნელობა. ამისათვის წასაკითხავათ შემუშავებულ წიგნებისაგან პირველი ნაწილი (ბუხარინის, ენგელსის, ლენინის და სხვები) ეხება აქტივისტებში სწორ შეხედულებათა შემუშავებას. მეორე ნაწილი წიგნებისა ეხება ჩვენი პარტიის ისტორიას, მის ორგანიზაციულ მშენებლობას და ლენინიზმს. მთელი რიგი მაგალითების მაჩვენებელია იმის, რომ აქტივი ვერ იცნობს ჩვენი პარტიის განვითარების ყველა საფეხურებს, ისე როგორც ეს საჭიროა, ის ვერ იცნობს იმ ბრძოლას, რომელიც ძველ გვარდიას უხდებოდა სხვა და სხვა გადახრასთან დაწყებული მენშევიზმით, როგორც საკმაოდ ჩამოყალიბებული მიმდინარეობის ბურჟუაზიის აგენტურისა მუშათა კლასში, გათავებული მისი მრავალსახეობით, ტროცკიზმით. ამისათვის მხოლოდ ინსტინქტით დგებოდა ხანდახან აქტივი ძველი გვარდიის პლატფორმაზე ყოველგვარ გადახრასთან ბრძოლაში.

საჭიროა შესწავლა პარტიის ისტორიის. პარტიის ბრძოლის ტროცკიზმთან, ბოლო ხანამდის და შესწავლა ლენინიზმის თვით ლენინის ნაწერებიდან.

ბევრ აქტივისტს პრაქტიკულ მუშაობის დროს უძნელდება პოლიტიკურ ეკონომიის შესწავლა, რადგანაც ის „მშრალია, აბსტრაქტიულია“ და სხვა. საჭიროება ეკონომიურ თეორიის ცოდნისა ექვს გარეშეა, ამისათვის უკუგდებული უნდა იქნეს ასეთი შეხედულება, რასაც საკმაოდ აადვილებს მიხალევსკის შესანიშნავი წიგნი. შემდეგი წიგნები ეხება კომინტერნის მოძრაობას, ახალ ეკონომიურ პოლიტიკას; უკანასკნელის შესწავლა და არსებითად გაცნობა აუცილებელია, რადგანაც კავშირის წევრთა შორის ახალ ეკონომიურ პოლიტიკასთან დაკავშირებით იბადებიან მთელი რიგი გაუგებრობისა მსოფლიო რევოლუციის განვითარების ნელი ტეპის გამო.

განსაკუთრებული ადგილი უნდა დაეთმოს აქტივის მეცადინეობაში ნაციონალურ საკითხის შესწავლას და ადგილს. რევოლ. მოძრაობის გაცნობას. ლენინის, სტალინის და პარტიულ ყრილობების მასალების მიხედვით აქტივმა უნდა შეისწავლოს ის წინაპირობანი, რაც შესაძლებლათ ზღის ნაციონალურ საკითხის ბოლშევიკურ გადაჭრას.

ამიერ-კავკასიის წარსულ რევოლუციონურ მოძრაობას დამკამყოფილებლათ ვერ იცნობს კავშირის აქტივი, ამის საჭიროება კი ექვს გარეშეა. ფ. მახარაძის ნაწერები, მათიანეს მასალები და დიდი კრებული, რომელიც ამიერ კავკასიის პარტიულმა კომიტეტმა გამოსცა საკმაოდ მასალას იძლევიან ჩვენი პარტიის ხაზის შესათვისებლად აქ ამიერ კავკასიაში და საქართველოში; მათი საშუალებით გავცნობით იმ პერიპეტებს, რომლის გავლა უხდებოდა ჩვენს პარტიას მენშევიზმთან ბრძოლაში. ასეთია წრე იმ საკითხებისა, რომლის მიხედვით შემუშავებულია წასაკითხ წიგნების სია.

როგორია მეთოდი აქტივის თვითგანვითარებისა? აქტივისტი წრეებში, ლაბორატორიული მეთოდი, რომლის საფუძველი ინდუქციური კითხვაა. სხვა პირობების შექმნა შეუძლებელია დღეს კავშირის მუშაკთათვის. მთავარი

ინდივიდუალური კითხვაა და დროგამოშვებით შეკრება დაგროვილ საკითხების ირგვლივ მსჯელობისათვის. კვალიფ. პარტიული ამხანაგები შესაძლებელია გამოყენებული იქნან მოხსენებების წასაკითხავად დროგამოშვებით, მხოლოდ ამა თუ იმ საკითხების ირგვლივ ზოგად ცნობების, ასე ვთქვათ „გასაღების“ მოსაწოდებლად.

ყველა ზემოთქმულიდან თავის თავად გამომდინარეობს შემდეგი დასკვნა: აქტიური მომუშავეები ზედმეტი დისკუსიის და მსჯელობის გარეშე, უნდა გადავიდნენ სისტემატიურ მეცადინეობაზე, იპოვონ თავის თავში ნებისყოფა და შეძლება უფრო მეტი და უფრო ღრმა ცოდნის მისაღებათ.

3. გოგეშვილი.

გავშთა კომუნისტური ორგანიზაცია სოფლად

(გაგრძელება *)

გლენტა გოგონების მეტი პროცენტი ბ. კ. ო.

თუ გადავხედოთ პარტიის და კომკავშირის (განსაკუთრებით პარტიის) სოფლის უჯრედებს, მის შემადგენლობაში ძალიან იშვიათად დავინახავთ ქალებს. პიონერთა კოლექტივები სწორედ ამიტომ საუკეთესო საშუალება არის იმისა, რომ შევძლოთ ქალთა პროცენტის აწევა კავშირის და პარტიის უჯრედებში. ორგანიზაციაში გაცილებით უფრო ადვილი შესაკავშირებელია გლეხის გოგონები, ვიდრე უკვე ჰქვლი ჩვეულებით აღზრდილი ქალებია. ამისთვის ბავშვთა კომუნისტური ორგანიზაციის ამოცანაა, რაც შეიძლება მეტი გლენტა გოგონების შეკავშირება თავის რიგებში.

რაიონული და სამაზრო ბიუროები და სოფლის კოლექტივები.

სოფლის კოლექტივებისა და სამაზრო და რაიონულ ბიუროების შორის უნდა იყოს ციცხალი კავშირი. მაზრაში და რაიონში მომუშავენი ხშირად უნდა დადიოდნენ სოფელში კოლექტივის მუშაობასთან გასაცნობათ, ადგილობრივ ხელმძღვანელების გასაწყევად. ამას გარდა სისტემატიურათ უნდა მოვიწვიოთ სოფლის კოლექტივებში მომუშავეთა თათბირები. თათბირები უნდა იწვეოდეს ყოველთვიურათ, უნდა მუშავდებოდნენ საკითხი სოფლის კოლექტივების მომავალი მუშაობის შესახებ.

ბ. კ. ო. მომუშავეთა კვალიფიკაციის აწევა, სოფლის კოლექტივებში აქტივის მომზადება სერიოზულ ამოცანად უნდა დაისახოს სამაზრო და რაიონულმა ბიუროებმა.

ბ. კ. ო. კოლექტივი და ა. ლ. კ. კ. უჯრედი.

ბ. კ. ორგანიზაციის კოლექტივის მუშაობა უნდა მიმდინარეობდეს ა. ლ. კ. კ. უჯრედის უშუალო ხელმძღვანელობის და პასუხისმგებლობის ქვეშ. უჯრედსა და კოლექტივს შორის უნდა დამყარდეს მტკიცე კავშირი; უჯრედმა უნდა გამოჰყოს პიონერის ჰასაკის კომკავშირელი და გადაისროლოს ის კოლექტივში. უჯრედის კრებაზე უნდა ისმებოდნენ საკითხი ბავშვთა შორის მუშაობაზე, ბ. კ. ო. ამოცანებზე, კოლექტივის და მის ხელმძღვანელ ორგანოს მუშაობაზე და სხვა.

ბ. კ. ორგანიზაციის მუშაობის საქმეში კომკავშირის უჯრედს გვერდით უნდა უდგეს კომუნისტური პარტიის უჯრედი, რომელიც უნდა უწევდეს მას იდეურ ხელმძღვანელობას. საშვლებით ადგილობრივი კოოპერატიული ორგანოები, გლენტა ურთიერთ დამხმარე კომიტეტები და აღმასკომები სათანადო მატერიალურ დახმარებას უნდა უწევდნენ ბ. კ. ორგანიზაციას.

ბ. კ. ორგ. და სოფლის ინტელიგენცია.

სოფლად ჩვენ უნდა შევძლოთ სოფლის ინტელიგენციის დაპყრობა ბ. კ. ორგანიზაციაში სამუშაოთ. ყოველგვარი ზომები

*) იხ. „აქტივისტი“ № 1.

უნდა ვიხმაროთ იმისათვის, რომ გამოვიყენოთ სოფლის მასწავლებელი, ექიმი, აგრონომები, ყოფილი წითელ-არმიელი და სხვა.

სოფლის მასწავლებელი უნდა ჩავაბათ ბ. კ. ო. კულტურულ-განმანათლებელ მუშაობაში, ექიმი ჰიგიენაზე საუბრების კითხვაში და ბ. კ. ო. მუშაობის ჰიგიენურათ მოწყობაში. აგრონომი ბაღის კომუნალურათ დამუშავებაში, წითელ-არმიელი წითელი ჯარის ბრძოლიდან საუბრების კითხვაში და ბავშვთა ფიზიკურ აღმზრდელობითი მუშაობაში.

კოლექტივის საზოგადოებრივ-კულტურული საქმიანობა სოფლად.

ბ. კ. ორგანიზაციამ თავის წვლილი უნდა შეიტანოს ყველგან და ყოველ საქმეში, რამდენადაც ეს მისთვის შესაძლებელია. საზოგადოებრივ-კულტურულ საქმიანობაში მან განსაკუთრებული როლი უნდა ითამაშოს, მაგალითად: სოფლის სკოლის მოწყობაში, მის გალამაზების საქმეში. პიონერი აგიტაციას უნდა ეწყოდეს ბავშვებსა და მათ მშობლებს შორის, ცოდნის შეძენის მნიშვნელობის შესახებ.

მოწაფეთა შორის სამუშაოთ და საერთოთ სკოლის ყოფა-ცხოვრებაში მხურვალე მონაწილეობის მისაღებათ, სასწავლებელში დაარსებული უნდა იქნეს პიონერთა გაერთიანება. ამ გაერთიანების საშვალეობით სკოლა უნდა დაუახლოვდეს ბ. კ. ორგანიზაციას. პიონერთა გაერთიანებამ მოსწავლე ბავშვები უნდა მიიზიდოს კოლექტივის მუშაობაში.

პიონერთა გაერთიანებამ თვალყური უნდა ადევნოს სკოლის ყოფა-ცხოვრებას, უნდა დაინტერესდეს მოწაფის მდგომარეობის გაუმჯობესებით. პიონ. გაერთიანებამ თავის წარმომადგენელი უნდა გამოჰყოს პედაგოგიურ საბჭოში სამუშაოთ და საერთოთ ყოველგვარ ზომებს უნდა ღებულობდეს ახალი სკოლის შექმნისათვის.

პიონერები არა ნაკლებ მონაწილეობას უნდა იღებდნენ სამკითხველოს მოწყობაში (უნდა ეხმარებოდნენ სამკითხველოს გამგეს, უნდა

დააინტერესონ თავის მშობლები და ოჯახის წევრი გაზეთით, უნდა უკითხონ მათ), გაზეთის გავრცელებაში (ბავშვთა გამომცემლობა. კოლექტივმა მონაწილეობა უნდა მიიღოს პიონერთა წერა-კითხვის უცოდინარობის აღმოფხვრის საქმეში). მცოდნე პირებმა უნდა შეასწავლონ უცოდინარს, ამ რიგათ, არცერთი პიონერი არ უნდა გვყავდეს წერა-კითხვის უცოდინარი.

საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მოქმედებამ ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ადგილი უნდა დაიკიროს პიონერთა მუშაობაში; სოფლათ რევოლუციონურ დღესასწაულებში და ადგილობრივ პოლიტიკურ და სხვა კამპანიებში მონაწილეობა უნდა მიიღოს ბ. კ. ო. კოლექტივებმა. (კამპანიებისათვის ბავშვთა შორის ჩატარებული უნდა იქნეს წინასწარი მოსამზადებელი მუშაობა. ბ. კ. ო. კოლექტივებმა ამ დღესასწაულებში უნდა ჩააბან გლეხის ბავშვთა ფართო მასა. რევოლუციონურ დღესასწაულებზე კოლექტივებმა უნდა მოახდინონ თავის მიღწევათა გამოფენა გლეხთა ფართო მასების წინაშე).

კოლექტივმა დახმარება უნდა გაუწიოს კომკავშირის უჯრედს მცირეწლოვან მოჯამაგირეთა ინტერესების დაცვის საქმეში. მან მონაწილეობა უნდა მიიღოს ა. ლ. კ. კ. უჯრედის მუშაობაში, მის მიერ ჩატარებულ კამპანიებში, შაბათობაში, სკოლის საზოგადოებრივ და სამეურნეო ცხოვრებასთან დაახლოვების, ქვრივ ობლების, უღარიბეს გლეხების, წითელ არმიელთა ოჯახების დახმარების საქმეში და სხვა.

პიონერთა პოლიტიკურ აღმზრდელობითი თვალსაზრისით კოლექტივებში უნდა ჩავატაროთ საუბრები უბრალო, გლეხის ბავშვთათვის გასაგებ ენით. საუბრების სახით პიონერები უნდა გავაცნოთ დასავლეთ ევროპის და მეზობელ რესპუბლიკების პიონერთა ყოფა-ცხოვრებას და მათ მუშაობას. ამ საკითხზე საუბრების ჩატარების დროს უნდა შევაცადოთ ბავშვებში ინტერნაციონალური გრძნობის გაღვივებას. უნდა გავაცნოთ კომკავშირის მუშაობა, საბჭოთა ხელისუფლება, სოფლის ქალაქთან დაახლოვების მნიშვნე-

ლობას, ბავშთა აღზრდის პირობებს მეფისა და მენშევიკურ მთავრობის დროს, და დღეს, საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის პირობებში და სხვა.

სახოფლო-სამეურნეო მუშაობა ერთ-ერთი ძირითადი ამოცანაა სოფლად მუშაობის დარგში. ამ მუშაობაში მხურვალე მონაწილეობას უნდა იღებდნენ პიონერები. ეს მუშაობა ერთის მხრივ ასწევს ბავშთა აქტივობას, გამოიწვევს მათში სურვილს და მისწრაფებას საზოგადოებრივი კოლექტიური მუშაობისადმი და, მეორეს მხრივ, ასწევს ბ. კ. ორგ. ავტორიტეტს გლეხობის თვალში. ამისათვის პიონერებმა აქტიური მონაწილეობა უნდა მიიღონ არხების გაყვანაში, ხიდების შეკეთებაში, შაბათობის მოწყობაში. პიონერთა კოლექტიური ძალით გაშენებული უნდა იქნეს ბაღები. ამ საქმეში უნდა გამოვიყენოთ აგრონომები. პიონერ-კოლექტივის ბაღი უნდა შეიქმნეს გლეხებისათვის სამაგალითო კულტურულად გაშენებულ ბაღთ პიონერების კოლექტიური მუშაობისადმი შეჩვევის მიზნით მოწყობილი უნდა იქნეს სახელოსნოები, ქალამნების დასამზადებელი, კალათების, წინდების ქსოვის და სხვა. პირველ ხანებში ზოგს შეუძლებლათ მოეჩვენება ასეთ სახელოსნოების მოწყობა, მაგრამ მე დარწმუნებული ვარ, რომ ასეთი სახელოსნოების მოწყობა ადვილია და თან არ თხოვლობს დიდ თანხას. მხოლოდ ამ საქმეში საჭიროა დავაინტერესოთ ადგილობრივი კოოპერატივები და გლეხთა ურთიერთ დამხმარე კომიტეტები. და დავიხმაროთ ამ საქმეში გამოცდილი გლეხები.

ანტირელიგიური მუშაობა მეტად სერიოზული მუშაობაა, განსაკუთრებით სოფლის პირობებში. ამ დარგში მუშაობის დროს გვმართებს დიდი სიფრთხილე, რომ არ იქნეს დაშვებული ჩვენ მიერ შეცდომები. ამ საკითხს უნდა მიუდგეთ დაკვირვებით; არა ეკლესიის დაკეტვის აგიტაციით. ამ მიზნით კოლექტივებში უნდა ჩავატაროთ საუბრები ბუნების მეტყველებიდან, ქვეყნის და ადამიანის წარმოშობაზე, ყოველ-ღლიურ ბუნების ცვალებადო-

ბის, გვალვის მიზეზების შესახებ და სხვა. ასეთი ფრთხილი მიდგომით უნდა შევეცადოთ ბავშვის აღზრდას ყოველგვარ ცრუმორწმუნეობის გარეშე.

კავშირი სოფელსა და ქალაქს შორის.

ბავშთა კომუნისტური ორგანიზაციის კოლექტივები ხელს უნდა უწყობდნენ ქალაქსა და სოფელს შორის კავშირის გამტკიცების იდეის განხორციელებას. ქალაქისა და სოფლის კოლექტივების ურთიერთ მორის დასახლოვებლათ უნდა შემოვიღოთ ქალაქის ძლიერი კოლექტივების მიკედლება სოფლის კოლექტივებზე. ამ მიზნით უნდა ეწყობოდეს ექსკურსიები ქალაქის კოლ. სოფელში და სოფლის კოლექტივების ქალაქში. როდესაც ტენჯუჟურად მოუხერხებელი იქნება მასიური ექსკურსიის მოწყობა, შესაძლებელია წარმომადგენლების გაგზავნა ურთიერთ მუშაობის გასაცნობათ. ქალაქის კოლექტივებმა თავისი წვლილი უნდა შეიტანონ სოფლის კოლექტივების მუშაობის გაცხოველების საქმეში. უნდა დაიკავოს სოფლის კოლექტივებთან წერილობითი კავშირი, უნდა მიაწოდოს მათ ლიტერატურა, უნდა დაეხმაროს მათ კედლის გაზეთის გამოშვების საქმეში და სხვა.

ს ო ფ ლ ა დ.

აღნიშნული მთელი მუშაობა უნდა მოვაწყოთ ისე, რომ პიონერთა მუშაობის შინაარსი მტკიცეთ იქნეს დაკავშირებული გლეხის ცხოვრებასთან და სასოფლო მეურნეობასთან. ამ რიგად ბ. კ. ორგანიზაციის მუშაობა კი არ უნდა ირჩეოდეს სოფლის ცხოვრებიდან, არამედ უნდა ეგუებოდეს მას პიონერთა მთელი მუშაობა; უნდა მოვაწყოთ გლეხის ბავშვების ყოფა-ცხოვრების მტკიცე აღნუსხვით და მასთან შეფარდებით. ჩვენ უნდა უპასუხოთ მათ მოთხოვნილებებს და იმ საკითხებს, რომლებიც ისმება დღეს სოფლის ახალი თაობის აღზრდის საქმეში.

თ. გაბარაშვილი.

ჩვენი გუგაოვის საპითხავი ნორჩ პიონერთა კომუნისტურ ორგანიზაციეში

I.

ახალგაზრდა თაობის აღზრდა კომუნიზმის პრინციპებზე საბჭოთა ხელისუფლების ძირითადი ამოცანაა.

მოზარდი თაობის აღზრდა საზოგადოებრივ ცხოვრების ისტორიულ განვითარების ყველა საფეხურებზე, წარმოადგენდა ძირითად საკითხს. ამა თუ იმ ხანაში საზოგადოებაში გაბატონებული კლასი ყოველთვის დაინტერესებულია აღზარდოს მოზარდი თაობა იმ პრინციპების მიხედვით, რომელნიც მთლიანად შეესაბამებოდა მის ინტერესებს.

ბურჟუაზია, რომელიც გაბატონებულ კლასს წარმოადგენს ბურჟუაზიულ სახელმწიფოებში, სცდილობს აღზარდოს მოზარდი თაობა ბურჟუაზიულ-კლასობრივ სულით; ის არ კმაყოფილდება მარტო ბურჟუაზიული ტიპის სკოლებით, აერთიანებს ბავშვებს საგანგებო ბავშთა ჯგუფებში და აღვივებს მათში კლასობრივ სიძულვილს მუშათა იმართ, ერთის სიტყვით, ზრდის მათ ისე, რომ მოამზადდეს მომავლის კადრი პროლეტარიატის წინააღმდეგ საბრძოლველათ.

საბჭოთა რესპუბლიკებში გაბატონებული პროლეტარული კლასი, რომელიც ხელმძღვანელობს სოციალისტურ მშენებლობას, ცხადია, არსებითად დაინტერესებულია აღზარდოს ახალი თაობა ისე, როგორც ამას მოითხოვს პროლეტარული კლასის ინტერესები, მისი ეხლანდელი და მომავლის პერსპექტივები.

ახალი თაობის აღზრდა პროლეტარიატის დიქტატურის პარობებში უნდა გამოჰდინარეობდეს კომუნისტურ აღზრდის საერთო მოთხოვნებისა და ამოცანებისაგან. პროლეტარ ბავშთა მიერ მათი ინტერესების კლასობრივ შეგნების საფუძველზე უნდა ავაგოთ ჩვენ ჩვენი მუშაობა ნორჩ ლენინელ პიონერთა შორის; მუშათა კლასის საქმისათვის თავდადებული მებრძოლნი მათგან უნდა მოვამზადოთ, აი ძირითადი ხაზი და დასაყრდნობი იდეა,

რომელზედაც უნდა აშენდეს და წარიმართოს მთელი მუშაობა.

ა. ლ. კომკავშირმა ღირსეულად შეასრულა თავისი ამოცანა ახალგაზრდა ლენინელთა რეზერვის საქმის სათანადო დონეზე დაყენების მხრივ; მაგრამ თუ 1922—23 წ. წ. ახალგაზრდა პიონერთა ორგანიზაცია იმყოფებოდა მხოლოდ ჩამოყალიბების საფეხურზე და არ გადადიოდა გაღრმავებულ გეგმიან აღმზრდელობითი მუშაობაზე, დღეს უკვე ამ მუშაობის გაზრდის და განმტკიცების პერიოდში ვიმყოფებით.

II.

საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობა.

აბ. პიონერთა საზოგადოებრივ თვითმოქმედების გაძლიერება—ძირითადი ამოცანაა, ჩვენი მუშაობის მომავალ პერიოდში. ამ მხრივ სრულიად აუცილებელია გვერდი აევლოს კამპანიების ზერელე ჩატარებას და მიეცეს მათ მომავალში უფრო შინაარსიანი და საქმიანი ხასიათი. დღემდის ეს კამპანიები ტარდებოდნენ წინასწარ მომზადების გარეშე, რაც ძირითად არღვევდა ს. ბ. კ. ო. ეტაპურ დასაწყისებზე აგებულ მუშაობას; მომავალში ასეთ მდგომარეობას ბოლო უნდა პოედოს. აბ. პიონერთა მასისათვის სანიმუშო საუბრების, პიესების, თამაშობების, საკლუბო მასალების მომზადება ერთ-ერთი საინისო საშუალებაა.

კოლექტივის შინაგან მუშაობის გაძლიერება აუცილებელი წინამძღვარია აბ. პიონერთა მუშაობის გაძლიერებისა რაზმის გარეთაც, კომკავშირის უჯრედების იდეური ხელმძღვანელობის ქვეშ.

კოლექტივების თვითმოქმედების გაძლიერება, საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ აღზრდისაკენ გადახრით—საფუძვლად უნდა დაედოს პიონერთა აქტივის გამომუშავებას.

მუშაობა სკოლაში.

ახალგაზრდა პიონერთა ორგანიზაცია უნდა გახდეს 1-ლი და მე-2-ე საფეხურის სკოლების

გარეგოლიუციონერების ფაქტორათ; ის უნდა წარმოადგენდეს ერთად-ერთ ხელმძღვანელს მოსწავლეთა შორის საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობის წარმართვისა.

მუშაობა ბავშვთა სახლებში, ბაღებში და თავშესაფარებში.

ბავშვთა სახლებში ახ. პიონერთა როლი დიდია, პიონერებმა თავით უნდა იკისრონ საბავშვო სახლებში ნორჩ პიონერთა აღზრდა; მათ უნდა მიიღონ ჟახლოესი მონაწილეობა სახლების კულტურულ-განმანათლებელ და შრომითი მუშაობაში.

შ რ ო მ ი თ ი ა ლ ზ რ დ ა .

შრომითი აღზრდა ის ცენტრალური კვანძია, სადაც ინასკვება ბავშვთა კომუნისტური ორგანიზაციის ნამდვილი აზრი და შინაარსი; ჩვენი ორგანიზაცია ისე უნდა ზრდიდეს ნორჩ ლენინელთ, რომ შრომა, მოქმედების უნარი და საქმიანობა განუწყრელ ელემენტად გახდეს პიონერთა ყოველდღიურ არსებობის. მეცადინეობის წარმოებრივი პრინციპი, ექსკურსიები, პრაქტიკული ვარჯიშობანი და სხვა ამგვარი მეთოდებით შეიძლება ამ მხრივ ბევრი რამ გაკეთდეს.

ა ხ. პ ი ო ნ ე რ თ ა პ რ ე ს ა .

სწრაფი ზრდა პიონერთა თვითმოქმედების, გავლა და გაფართოება მათი მოქმედების და მოთხოვნების ასპარეზის, მასსიური ზრდა ორგანიზაციის და კულტურულ საქმიანობის შესაფერისი ამაღლება ორგანიზაციის შიგნით, ყველაფერი ეს ბაღებს ძლიერ ინტერესს ბეჭდვითი პრესის, გაზეთის, ხელნაწერ ჟურნალის, ფურცლების და კედლის გაზეთების მიმართ. კედლის გაზეთი, ან უკეთეს შემთხვევაში, ჩვეულებრივი გაზეთი სრულიად აუცილებელ ელემენტებს წარმოადგენს პიონერთა მუშაობისას. საჭიროა ამ მიმართულებით ჟახლოეს დროისათვის მივიღოთ გადაჭრითი ზომები. საჭიროა გადაუდებლივ მოვახერხოთ, რომ ადგილებზე კედლის გაზეთებს ხელმძღვანელობდნენ ბიუროთა წევრები.

კედლის გაზეთების ხელმძღვანელობის დაკისრება ბიუროების წევრებზედ, ახკორთა წრეებთან პიკორთა დაკავშირება, მათი აკტი-

ვობის გაძლიერება, მეცადინეობის მოწყობა და გაზეთის ფურცლებზედ სპეციფიურ პიონერთა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობის და დანიშნულების განმარტება და პროპაგანდა, ყველა ეს კითხვები საჭიროა გადაუდებლივ მოგვარებულ იქნან.

კულტურულ განმანათლებელი მუშაობა.

აქამდე კლუბებში მუშაობას არ ჰქონდა მასსიური, გეგმიანი და მიზანშეწონილი ხასიათი, ეს იმიტომ, რომ კლუბებს დღემდე კიდევ არ მოეპოვებოდა მუშაობისათვის საჭირო მასალები. მომავალში აუცილებლათ საჭიროა პროლეტარულ მწერალთა და კულტურულ განმანათლებელ დარგში მომუშავეთა ფართო გამოყენება ბავშვთა სინამდვილესთან შეხამების, პიესების, ლექსების, სიმღერების, სცენების, სურათების, პლაკატების, ლოზუნგების და კლუბისათვის ყველა საჭირო მასალების მომზადების საქმეში.

ინტერნაციონალური აღზრდის დაყენება.

საქართველოს პირობებში, სადაც მოსახლეობს მრავალი ტომი და ეროვნების მოსახლეობა, განსაკუთრებით რთულია ამ მუშაობის წარმოება. მით უმეტეს საჭიროა განსაკუთრებული ყურადღება მიექცეს ნორჩ პიონერებში ინტერნაციონალური აზროვნების, გრძნობების და ნების ზრდა-განვითარებას.

კავშირი მეზობელ რესპუბლიკების პიონერთა და უცხოეთის ბავშვთა კომ-ჯგუფებთან, ეროვნულ მომენტების გათვალისწინება, როგორც პიონერთა შორის, ურთიერთობაში, ისე მთელ საზოგადოებრივ ცხოვრებასთან დამოკიდებულებაში, ნორჩ პიონერთა მონაწილეობა რემედასში, ნორჩ პიონერთა გავლენის გაძლიერება ახალ ყოფა-ცხოვრების შესაქმნელად ოჯახში, ქუჩაში, საერთო კრებებზედ—ყველა ამ ღონისძიებათა ერთობრივობა წარმოადგენს ინტერნაციონალურ აღზრდის აუცილებელ წინამორბედს.

ანტირელიგიური აღზრდა.

მუშაობის ეს დარგი მოითხოვს განსაკუთრებით ფრთხილ და დაკვირვებულ მიდგომას; საჭიროა გაღრმავებულ იქნას პიონერთა შო-

რის მუშაობა ბუნების შესაცნობათ და სის ტემატიურად უნდა ტარდებოდეს საუბრები ამ დარგიდან კომპაგვირის შობის, აღდგომის დროს და სხვა საკავშირო ანტისარწმუნოებრივ დღესასწაულთა შესახებ.

ს. ბ. კ. ო. მუშაობის მეთოდთა.

დღესაც ბევრს ჩვენ მუშაკთ არა აქვთ ბავშვთა შორის მუშაობის საკმაო გამოცდილება. ეს აიხსნება იმით, რომ საორგანიზაციო პე-

რიოდის საკმაოთ ხანგრძლივობის გასწვრივ მუშაობის მეთოდთა ჯგეროვან ყურადღებას ვერ ვაქცევდით; ასეთი მდგომარეობის გამო-სასწორებლათ აუცილებელია აქტიურ მუშაკთა გამოცდილების ჯამის გაკეთება, მათგან შესაფერი მეთოდოლოგიური და მეთოდური დასკვნების გაკეთება და აღვილებზე ამ გამოცდილების გადატანა და გამოყენება.

ა. მღივანი.

კედლის გაზეთის როლი კავშირის სააგიტაციო-საპროპაგანდო მუშაობის სისტემაში

1.

ლენინის სიტყვამ კავშირის მესამე ყრილობაზე და შემდეგმა განვითარებამ—კავშირის შინაგან ცხოვრებაში ძირითადი გარდაქმნა მოახდინა.

მშვიდობიანობის პერიოდში შესვლასთან ერთად კავშირმა უმთავრესი ყურადღება მიაპყრო მისი წევრების აღზრდის, მუშათა და გლეხთა ფართო მასების გათვითცნობიერების—მოკლეთ, „სწავლის“ ამოცანას.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის პირობებში სწავლის ამოცანა კარდინალური ამოცანათაგანია, რადგან ჯერ ერთი, დადგა დასვენების პერიოდი, შეიქმნა შესაძლებლობა სწავლისადმი მისწრაფების და მეორე—სწავლა, მთელი განვლილი რევოლუციონურ გამოცდილებათა შესისხლხორცება აუცილებელი პირობაა იმისა, რომ ახალგაზრდობაში არ მოხდეს სხვადასხვაგვარი მავნებელი გადახრები, რომ მან შეინარჩუნოს რევოლუციონური თეორია და რევოლუციონური სული, ურომლისოდაც მომავალ ბრძოლებში საფრთხე მოგველის.

ამ პირობების შეცვლით აიხსნება ის, რომ კავშირის მუშაობაში დღეს ცენტრალური ადგილი უჭირავს სააგიტაციო-საპროპაგანდო, ე. ი. კულტურულ-აღმზრდელობით მომენტს. დღეს თამამათ შეიძლება ითქვას, რომ მთელი კავშირის გულისყური სწორეთ ამ ცენტრალური ამოცანისაკენაა მიპყრობილი.

ამ ცენტრალურ ამოცანას კავშირი ანხორციელებს სხვადასხვა გზებით და სხვადასხვა

საშუალებით. მათ შორის არა უკანასკნელი ადგილი უჭირავს კედლის გაზეთს. იგი მოწოდებულია უდიდესი როლი ითამაშოს კავშირის მასის აღზრდის და მისი ბოლშევიკურათ გაკეთების საქმეში. ამიტომ ჩვენ ამ წერილში შევეჩერებით კედლის გაზეთის მნიშვნელობაზე და მასთან დაკავშირებულ სხვა კითხვებზედაც.

2. კედლის გაზეთის მნიშვნელობა.

გაზეთის მნიშვნელობაზე საერთოდ ზედმეტია ლაპარაკი, მაგრამ კედლის გაზეთი სულ ახალი მოვლენაა და მისი მნიშვნელობის მოხაზვა არა თუ ზედმეტი, არამედ აუცილებელიც არის, რადგან ჩვენს წარმოებებსა და სოფლებში სოკოსავით მრავლდებიან კედლის გაზეთები, რომელთა უმრავლესობას არც კი აქვს კარგათ წარმოდგენილი თავისი მნიშვნელობა და როლი.

კედლის გაზეთებზე ერთი სიტყვის ჩამოგდებისთანავე წამოიჭრება საკითხი: ჩვენს კავშირს აქვს თავისი ცენტრალური გაზეთები და ჟურნალი, ისინი აშუქებენ კავშირის მიმდინარე ამოცანებს და მის ცხოვრებას; მათ კითხულობს მთელი კავშირის მასა, მუშათა და გლეხთა ახალგაზრდობის ფართო ფენები—მაშ რაღა საჭიროებას წარმოადგენს ამათ გვერდით კედლის გაზეთების არსებობა?

რა არის ის განსაკუთრებული, განსხვავებული, რაც კედლის გაზეთის დამახასიათებელი თვისებაა?

პირველი თავისებურება კედლის გაზეთებისა იმაშია, რომ ისინი, წინააღმდეგ ცენტრალურ გაზეთებისა, გამოხატავენ ადგილობრივი წარმოების, კლუბის, უჯრედების და სოფლების ცხოვრებას, მის ყოველ წვრილმანს. ჩვენს მთავარ გაზეთებს არ შეუძლია ეს ადგილობრივი მოთხოვნილებანი დააკმაყოფილოს, მას არ შეუძლია ამა თუ იმ წარმოების ცხოვრებას დიდი ადგილი დაუთმოს. ეს ნაკლი, რომელიც ობიექტიურათ ყოველ მთავარ გაზეთს თან ახლავს, თავიდან უნდა აიცილოს **კედლის გაზეთმა**, რომელიც იმ ადგილობრივი სინამდვილის სარკეს უნდა წარმოადგენდეს, რომელშიაც ის იცემა.

მეორე თავისებურება კედლის გაზეთისა ის არის, რომ სდგას რა ზედმიწევნით ახლოს მშრომელ ახალგაზრდობის მასებთან, **იზიდავს მას კავშირის რიგებისაკენ**, ხდის პოპულარულს და ავტორიტეტულს ჩვენი კავშირის მასების თვალში.

მესამე თავისებურება კედლის გაზეთის მდგომარეობს იმაში, რომ ის პირველი საფეხურია კავშირის ბეჭდვითი სიტყვის. კედლის გაზეთის მკითხველი თანდათან გადადის კავშირის მთავარ გაზეთების კითხვაზე. კედლის გაზეთების ახკორი თანდათან გადადის ცენტრალურ გაზეთებში თანამშრომლობაზე, ემზადება რა მის პირველ საფეხურზე—კედლის გაზეთში. ყველა ამ მოსაზრებით კედლის გაზეთები წარმოადგენენ ჩვენი ცენტრალური გაზეთების პირველ საფეხურს.

თუ ავიღებთ **საწარმოო უჯრედების** (ფაბრიკა-ქარხნებთან) **კედლის გაზეთების თავისებურებას**, ის მდგომარეობს შემდეგში: 1. ის აცნობს მუშათა ახალგაზრდობას, რომელიც კავშირში ან მის გარეთაა, კ. კ. უჯრედის მუშაობის სხვადასხვა მომენტებს. კედლის გაზეთის საშუალებით ეცნობა აგრეთვე მთელი დანარჩენი მუშათა მასა კომკავშირის უჯრედს. 2. ის თავის ფურცლებზე გამოხატავს მუშა ახალგაზრდობის მდგომარეობას წარმოებაში, მის სულისკვეთებას და სხვა. 3. ზრდის **სიყვარულს** ახალგაზრდობისას თავისი საკუთარი წარმოებისადმი, აბამს მუშაობაში მუშა

ახალგაზრდობას მეტი ხალისით, მეტა ენერგიით.*)

ავიღოთ საკლუბო კედლის გაზეთების თავისებურებანი: კლუბში თავს იყრის მრავალი წრეები, კლუბი აწარმოებს მასთანავე ერთად მასიურ მუშაობას (სხვადასხვა ფორმებში)—მოკლეთ: კლუბი კვანძია, სადაც მთელი კავშირის კულტურულ აღმზრდელობითი ენერგიაც გროვდება. ამიტომ გასაგებია, თუ როგორ უარყოფითად შეიძლება კლუბის მუშაობის სისუსტე დაემჩნეს ორგანიზაციას. სულ უბრალოდ ფექტსაც კი კლუბის მუშაობაში უამრავი ნაკლის მოტანა შეუძლია. ამიტომ ახკორებთან ერთად კედლის გაზეთები უნდა ებრძოლონ საკლუბო მუშაობის სხვადასხვა ნაკლს. კლუბის კედლის გაზეთებმა მთავარი ყურადღება უნდა მიაქციოს კლუბს (რასაკვირველია, მის ახლომდებარე უჯრედების ცხოვრების გაშუქებასთან ერთად).

სოფლის კედლის გაზეთის თავისებურება—თავან ის შეიძლება აღინიშნოს, რომ მან ყურადღება უნდა მიაქციოს—სოფლათ მუშაობის მთავარ დარგებს: კავშირის სასოფლო-სამეურნეო მუშაობას (ხიდები, გზები, შენობები) კავშირის მუშაობას საბჭოებში, გლეხკომებში და მის კულტურულ მუშაობას (სკოლა, სამკითხველო, აგრო-ანტირელიგიური პროპაგანდა და მრავალი სხვა).

სასწავლებლებში კედლის გაზეთების არსებობა არ მართლდება იმიტომ, რომ მოწაფეთა მასსა, როგორც გამოცდილებამ დაგვანახვა, ვერ კმაყოფილდება და ინტერესდება კედლის გაზეთით. ამიტომ საჭიროა სასწავლებლებში კედლის გაზეთის მაგიერ **ხელთნაწერი ჟურნალების** გამოცემა, რომელიც მოწაფეთა შორის ყოველთვის დიდ ინტერესს იწვევდა.

3. როგორ და რაზე ვსწეროთ კედლის გაზეთში.

კედლის გაზეთის მთავარი ძალა არის ახკორი.

*) სხვათა შორის: შრომის ნაყოფიერების დაცემის ერთ-ერთ მიზეზათ ასახელებენ მუშების არაინტენსიურ მუშაობას წარმოებაში. ეს მართალია. ამიტომ უდიდესი მნიშვნელობა აქვს შრომის ინტენსივობისათვის ახალგაზრდობის დაინტერესებას წარმოებისადმი, მისდამი სიყვარულის გაზრდის. ეს როლი კი კედლის გაზეთმა უნდა შეასრულოს.

ახკორია ყოველი ახალგაზრდა მუშა და გლეხი, რომელიც სწერს თავის გაზეთში და კედლის გაზეთშიაც.

პირველათ ყოვლისა, შევეხები მას, თუ რაზე არ უნდა დაიწეროს კედლის გაზეთში. ამ საკითხზე ვსწერდით გაზ. „სპარტაკის“ № 10 და 12-ში. იქ გამოთქმულ მოსაზრებას ეხლა აქ არაფერს მიუმატებთ; გამეორება კი საჭიროა წერილის მთლიანობისთვის.

კედლის გაზეთში დაუშვებელია წერა პრინციპალური ხასიათის საკითხებზე.

რა მოსაზრებით?

1. ასეთი პრინციპალური წერილები ჩვენ გვექნება ზოგჯერ გაზეთებში და, მაშასადამე, ზედმეტია მათი განმეორება კედლის გაზეთებში.

2. ასეთი ხასიათის წერილები კედლის გაზეთებში არ არიან უმთავრეს შემთხვევაში იდეოლოგიურათ გამართლებულნი, ჩვენი დაბალი აქტივის მოუმზადებლობის გამო.

აი ის მოსაზრებანი, რომელნიც საკმაოა კედლის გაზეთებში პრინციპალური ხასიათის წერილების მოთავსების უარსაყოფათ.

კედლის გაზეთებში უმთავრესი ადგილი უჭირავს ადგილობრივი ცხოვრების გაშუქებას. ეს უმთავრესი განყოფილება იქნება კედლის გაზეთში და მისი უმთავრესი რეზერვი კი ახკორები იქნებიან.

ამ განყოფილებაში უჭედება ყველა ის კითხვები, რომელზედაც ზემოთ გვქონდა საუბარი დაახლოებით ისეთი სახით, როგორც „სპარტაკსა“ და „იუნოშესკაია პრავდაში“ თავსდება ისინი („ჩვენი კავშირის ცხოვრება“). გარდა ამისა, საჭიროა სხვა უჯრედების მუშაობის გაშუქებაც.

გაზეთებში განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს იუმორისტულ ესკიზებს.

კედლის გაზეთის ხელმძღვანელია ახკორთა წრეები, რომელნიც აძლევენ მას საერთო ხაზს. კონკრეტული ხელმძღვანელობა კი ეკისრება სარედაქციო კოლეგიას.

4. მეტი ყურადღება კედლის გაზეთის ტექნიკურ ნაკლის გამოსწორებას.

კედლის გაზეთის გარეგნული, ტექნიკური მხარის შესაფერათ დაყენებას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს.

კედლის გაზეთის გარეგნული მხარე უნდა უზასუხებდეს მუშა და გლეხ-ახალგაზრდობის განვითარების დონეს და მოთხოვნილებას.

ჩვენ ვიცით, რომ მთავარი მასსა, რომელიც კითხულობს კედლის გაზეთს—ნახევრათ წერაკითხვის უცოდინარია ან მისი ნაკლებ მცოდნე. მისი უდიდესი ნაწილი სწორეთ ეხლა ამთავრებს წ. კ. უცოდინარობის სალიკვიდაციო სკოლას.

ეს მდგომარეობა უნდა იქნას მხედველობაში მიღებული კედლის გაზეთის გარეგნული მხარის შემუშავების დროს. ამიტომ საჭიროა დაახლოებით შემდეგ ტექნიკურ „მიღწევებამდე“ მივიდეს ჩვენი კედლის გაზეთები:

1. იკი უნდა იწერებოდეს ცალ გვერდზე.

2. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს გაზეთის გასაგები ენით დაწერას. დიდი მნიშვნელობა აქვს მას, თუ კედლის გაზეთი დაიწერება გასაგები, დიდი ასოებით და სუფთად.

3. კედლის გაზეთებში მუდმივ უნდა იქნეს გაშვებული სხვადასხვა ლოზუნგები და ჩვენი ბელადების სიტყვები.

4. განსაკუთრებული მნიშვნელობისაა კედლის გაზეთში მხატვრობა-კარიკატურა.

ახკორთა ზოგიერთ წრეებში გავრცელებულია შეხედულება კარიკატურის წინააღმდეგ. ასეთი შეხედულება არ არის სწორი, რადგან მხატვრობას დიდი აღმზრდელობითი მნიშვნელობა აქვს.

კედლის გაზეთი ნაწილობრივ უნდა დაუახლოვდეს რეკლამას, მაგრამ არ უნდა გადაიქცეს მთლიანად რეკლამათ. აი, მოკლეთ, ის აუცალკელებელი ტექნიკური ღონისძიებანი, რითაც კედლის გაზეთი იპოვნის მეტ მკითხველებს და მეგობრებს მშრომელ ახალგაზრდობის ფართო მასებში.

გ. დ.

სრულიად საქართველომ ეკონომიურ თათბირის შედეგები

ამას წინად (17/II) დაამთავრა მუშაობა სრულიად საქართველოს ეკონომიურმა თათბირმა ლ. ა. კ. კ. ცენტრალურ კომიტეტთან.

ამ თათბირს გადასაწყვეტი ჰქონდა შემდეგი ამოცანები: 1. საქართველოს ლ. ა. კ. კ. ეკონომიურ მუშაობისათვის ჯამის გაკეთება და ამ მუშაობის გაძლიერებისათვის ზომების შემუშავება. 2. მასალების დამუშავება ს. ლ. ა. კ. კ. ცენტრალურ კომიტეტის პლენუმისათვის.

თათბირმა ეს ამოცანები შეასრულა. თათბირის ძირითად საკითხებს შეადგენდნენ მოხსენებები ადგილებიდან, მიწა ტყის კავშირის ცენტრალურ გამგეობის მოხსენება და ეკონომიური მუშაობა სოფლად.

ადგილებიდან მოხსენებებმა გამოარკვეეს, რომ ეკონომიური მუშაობა ადგილებზე გაძლიერდა.

განსაკუთრებით ეს მუშაობა გაძლიერდა სოფლად მოჯამაგირეთა შორის.

ჩვენ უკვე გვყავდა აღრიცხული 7.000 მეტი მოჯამაგირე და დადებულია 4 $\frac{1}{2}$ ათასი შრომის ხელშეკრულება.

თათბირმა დაინახა საჭიროება, რომ მუშაობის გაძლიერება საჭიროა მიწა-ტყის კავშირის და შრომის ხელშეკრულების მიერ მოჯამაგირეთა მეარველობის ნიმართულებით.

გაძლიერდა ჩვენი მონაწილეობა პროფმუშაობაში, ამხანაგების რამოდენიმე ათასი არის ჩაბმული პროფმუშაობაში და ეს არის ცხადი დამამტკიცებელი ს. ლ. ა. კ. კ. აქტივობის და ავტორიტეტის ამაღლებისა პროფკავშირებში.

თათბირმა გამოსთქვა აზრი, რომ საჭიროა მუშაობის მეტი გაძლიერება მუშა-ახალგაზრდობის პროფმუშაობაში ჩასაბმელად.

ჩვენი განმანათლებელი მუშაობა შესაძლებელია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ის იქნება დაკავშირებული წარმოების მოთხოვნილებასთან. ამ მიმართულებით უნდა გავრძელებს ჩვენი განმანათლებელი მუშაობა. განსაკუთრებით ეს ქალაქს შეეხება. პროვინციელი ამხანაგები იწუნებდნენ სრულიად მართებულად

პროფკავშირების ცენტრ. გამგეობის პროფმუშაობის სუსტ ხელმძღვანელობას ახალგაზრდობის შორის.

ცენტრალურ და ადგილობრივ კომიტეტებმა უნდა მიიღონ სასწრაფო და გადამწყვეტი ზომები კავშირის გასაძლიერებლად ც. კ. წარმომადგენლისა კავშირის ცენტრ. გამგეობით და ს. ლ. ა. კ. კ. წარმომადგენლის ადგილობრივ პროფკავშირებში.

მიწა-ტყის კავშირის ცენტრალურ გამგეობის მოხსენებამ, რომელმაც გამოიწვია გაცხოველებული კამათი, დაგვანახვა, რომ მიწა-ტყის კავშირმა ვერ აწარმოვა მუშაობა მოჯამაგირეთა შორის. მან ვერ გააძლიერა მუშაობა ყველა ოლქებში და მაზრებში, არამედ აწარმოებდა მუშაობას მხოლოდ ზოგიერთ ადგილებში. თათბირმა მიწა-ტყის კავშირის ყურადღება მიაქცია მუშაობის წარმოების საჭიროებაზე მოჯამაგირეთა შორის, ყველა ოლქებში და მაზრებში და დაშტატულ მუშაკების რიცხვის გაზრდაზე მოჯამაგირეთა შორის. ეკონომიურ მუშაობის შესახებ მოხსენება ლ. ა. კ. კ. ყურადღებას აქცევდა მოჯამაგირე ახალგაზრდობის შორის მუშაობის გაძლიერების საჭიროებაზე და ამ მუშაობისათვის მასიურ ხასიათის მიცემაზე, ისე რომ მიწა-ტყის კავშირის ორგანოები აო შეიცვალოს კომკავშირის ორგანოებით.

ჩვენი მუშაობის სუსტი ადგილი არის მუშაობა ახალგაზრდობის კოოპერაციაში ჩაბმის დარგში; უნდა გამოინახოს ახალი ფორმები ახალგაზრდობის კოოპერაციაში ჩასაბმელად.

ლენინის კომკავშირმა უნდა აიღოს აგრეთვე თავის თავზე სერიოზული, მაგრამ საპატიო ამოცანა, სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაციისათვის მთელ რიგ ზომების ჩასატარებლად.

ახალგაზრდობის კომუნები და არტელები უნდა მოეფინოს ფართე ქსელად მთელ საქართველოს.

არსებითად თათბირმა ჩაიარა საკმაო სიციხოვლით და მოგვცა დიდი შედეგები.

აკოპოვი.

სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაცია და კომ- კავშირის როლი მასში

დიფერენციაცია, რონელიც სწარმოებს ჩვენს სოფელში, მისი დანაწილება ღარიბ, საშუალო და კულაკურ ელემენტებით, აყენებს ჩვენს წინაშე საკითხებს: 1) სუსტ-ძალოვან გლეხურ მეურნეობის ეკონომიურ მდგომარეობის საშუალო მეურნეობის დონემდე აწევის შესახებ დღეს დღეობით; 2) მომავალში საშუალო მეურნეობის გარდაქმნა ისეთ ეკონომიურად ძლიერ მეურნეობათ, რომლის მარაგები იქნება ყველა სრულყოფილი სოფლის საწარმოვო იარაღები, და პარალელურად ამასთან მოწოდებული ვართ: 3) ვაწარმოოთ ეკონომიური ბრძოლა კულაკებთან, რომლებიც ისევ გაჩნდნენ სოფლად საბჭოთა სახელმწიფოს ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის ხანაში.

გლეხობისა და სოფლის მნიშვნელობის შესახებ, ს. ს. რ. კ. მშენებლობასა და გამაგრებაში ჩვენი სოფლის სასოფლო-სამეურნეო ხასიათის პირობებში, არ არის საჭირო ბევრი ლაპარაკი, რადგანაც ახალი ეკონომიური პოლიტიკა არის ნათელი დამატკიცებელი იმისა, რომ გლეხობა ჩვენ გვესაქიროება, რომ სოფლის პოზიციაზე დამოკიდებული საშინაო და საგარეო მდგომარეობა საბჭოთა კავშირის. ამიტომაც ზემოთ მოყვანილ ორი პუნქტის სწორუპოვარ გადაჭრისაგან არის დამოკიდებული სოციალიზმისა და კომუნისმის მიღწევის საკითხი მომავალში, და საბჭოების პოლიტიკა მახლობელ დროში. აქედან კი ცხადია, რომ ყველა ძალები, რომლებიც ჩვენს განკარგულებაშია, უნდა მივმართოდ იმ ეკონომიურ წინააღმდეგობის მოსაწესრიგებლად, რომელიც ჩვენს სოფელში სწარმოებს.

ერთი ასეთი, განსაკუთრებული ძლიერების მატარებელი არის სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაცია, რომელიც წარმოადგენს ხიდს ქალაქსა და სოფელს შორის, და რომელმაც პრაქტიკულად დაამტკიცა თავისი სიმაგრე, ითამაშა რა უდიდესი როლი შარ-

შანდელი „მაკრატლის“ ბოლოების მიახლოებაში. და აი ამ ძალას უნდა მივაქციოთ ორკევი ყურადღება გლეხობის ეხლანდელ მდგომარეობის მიხედვით.

სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაციას დახმარება სჭირია და უნდა გააწესოს ლენინის კომკავშირმა, როგორც ლენინის სწავლების მიმდევარი, და აქ სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაციის დახმარებაში იმას შეუძლია საქმით დაამტკიცოს ერთგულება ილიჩის ანდერძების, კოოპერაციის საქმეში.

რაში გამოიხატება კოოპერაციის მოღვაწეობა სოფლის დანაწილების მოსპობის საკითხში და რით შეუძლია დაეხმაროს კომკავშირი კოოპერაციას ამ მუშაობაში.

სასოფლო - სამეურნეო კოოპერაციის ამოცანას შეადგენს: გლეხობის მომარაგება შეღავათიან პირობებში (სესხის თვალსაზრისით) — სასოფლო - სამეურნეო ინვენტარით, თესლით მოუსავლობის დროს; სესხის გაცემა გლეხებზე ფულის სახით. გაუმჯობესება და პროპაგანდა სხვა და სხვა სანოვაგეების კულტივაცია სოფლის, როგორიც არის: ჰირნახული მწვანილეულობა, და ა. შ.; საწარმოვო იარაღების მექანიზაცია იმისათვის, რომ შევცვალოთ გლეხური მეურნეობის საწარმოვო იარაღები, რომლებიც იძლევიან სარგებლობის მინიმუმს, ენერგიის მაქსიმუმის დახარჯვით (სახნისი გუთანის და სხვ.); ის იარაღები, რომლითაც ამუშავებდნენ მიწას 1000 წლის წინად უნდა შეიცვალოს უახლესი სრულყოფილი იარაღებით, რომლებიც ათეკცათ გააადვილებენ სასოფლო მუშაობას.

1) რაციონალური მოვლა მიწის, საქონლის, ელექტროფიკაცია სოფლის, — ყველაფერი ეს შედის სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაციის ამოცანაში, როგორც პრაქტიკულ ზომების პროცესში, აგრეთვე აგიტაცია — პროპაგანდის თვალსაზრისით.

დიდი დავალებანი სდგას მის წინაშე აგ-

რეთვე გლეხის სანოვავის გასაღებისათვის. მაგალითად: პურის, სიმინდის, რძის, ხორცის, ბამბის, მატყლის და სხვ.

2) ამ ამოცანების შეგამებიდან გამომდის: რომ საჭიროა 1) სოფლის მომარაგება ქალაქის ნაწარმოებით, 2) ქალაქში გასაღება სასოფლო-სამეურნეო სანოვავის და 3) საავიტაციო-საპროპაგანდო მუშაობა გლეხობის ჩასაბმელად კოოპერაციაში და რაციონალიზაცია სოფლის მეურნეობის, რომელიც დაკავშირებულია 1 და 2 პუნქტზე. შეეჩერდეთ სოფლის მომარაგების საკითხზე.

ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის პირობებში ფულის სისტემის ხანაში, როდესაც სწარმოებს ბრძოლა სახელმწიფო კაპიტალიზმსა და კერძო კაპიტალს შორის, შეუძლებელია ლაპარაკი სოფლის საჭირო საქონლით უფასო მომარაგებაზე. ე. ი. სახელმწიფო უპირველესად ფინანსიურად უნდა იყოს ღონიერი, რომ დაახლოს კერძო ვაჭარი, და რომ ვაჭარი არ იყოს თუნდაც ასე ძლიერი, სულერთია სახელმწიფო ძალიან ღარიბია და არ შეუძლია სოფლის ყველა საჭიროების დაკმაყოფილება უსასყიდლოთ იმდენათ, რამდენათაც ეს საჭიროებები ძალიან ბევრია. რასაკვირველია სისულელე იქნება, რომ გლეხს ურჩიოთ ტრაქტორის შეძენა, მაშინ როდესაც მას არ შეუძლია ცხენის ყიდვაც კი, რომელიც ოცჯერ უფრო იაფია ტრაქტორზე. მაგრამ თუ საბჭოთა ძალაუფლება ავრცელებს სოფლის მანქანებს, ცხადია ის ძალიან კარგად ითვალისწინებს იმას, თუ რამდენი შესაძლებლობა აქვს გლეხს მის შესაძენათ და არ აძლევს უსასყიდლო. მაგრამ ძალაუფლება საშუალებას აძლევს გლეხს შეიძინოს მანქანა ნისიით განსაზღვრული ვადით სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაციის საშუალებით. აი აქ უკვე დიდი ამოცანები აწევს კომკავშირს.

სოფელი ისტორიულ პირობების გამო კონსერვატიულია. ცხენის შეცვლას ტრაქტორით, კვერის—შესაფერი მანქანით და სხვ. ბევრი მოხუცი სოფლის ცოდვით. საჭიროა განუწყვეტელი პროპაგანდის წარმოება

გლეხობის შორის, რომ მანქანები უფრო ხელსაყრელი და უმჯობესია; საჭიროა გლეხობის შეკავშირება სამეურნეო ერთეულებათ ამ მანქანების შეძენის მიზნით სასოფლო-სამეურნეო კოოპერატივში; საჭიროა ახსნა-განმარტება, რომ იმ შემთხვევაში, თუ ფული არ იქნა საკმაო, შეიძლება სესხის მიღება შეკავშირებული სახით, სასოფლო-სამეურნეო ბანკიდან; საჭიროა აგრეთვე ზომების მიღება ისეთი პუნქტების დასაარსებლად, საიდანაც შესაძლებელი იქნება დროებითი სარგებლობა ამა თუ იმ საჭირო მანქანებით; საჭიროა კიდევ მუშაობის წარმოება ელექტრო-სადგურების ასაშენებელ ფულის საშოვნელად. ეს ელექტრო-სადგურები სამსახურს უნდა უწევდნენ რამოდენიმე სოფელს. საჭიროა აუხსნათ და განუმარტოთ გლეხებს, რომ საშუალებანი გაღებული 2—3 წლის განმავლობაში შეისყიდინ თავის თავს მოკლე ხნის განმავლობაში. საჭიროა მჭიდრო კავშირის დამყარება ადგილობრივ სასოფლო-სამეურნეო კოოპერატივებთან, ზოგჯერ კი აუცილებელიცაა ერთგვარი გაგვინა კოოპერატივებზე პრესის საშუალებით და ა. შ. ასეთია საგულისხმო და საპასუხისმგებლო ამოცანები კომკავშირის სოფლის მეურნეობის მექანიზაციისა და ელექტროფიკაციის ჩასატარებლად.

გადავიდეთ სასოფლო-სამეურნეო სანოვავის გასაღების საკითხზე.

თუ მანქანასა და გლეხობის შორის იშვიათად ჩნდება კერძო შუამავალი, სამაგიეროთ სანოვავის გასაღების დროს გლეხი ჩაყენებულია სულ სხვა პირობებში. კოოპერატივებთან და სახელმწიფო ვაჭრობასთან ერთად, რომლებიც ამჟამდებნ სოფლის ნაწარმებს, სდგას აგრეთვე გვერდით კერძო ვაჭარი, რომელიც ხშირად ყიდულობს გლეხისაგან პურს, უმჯობესსა და უფრო მოსაგებ პირობებში, ვიდრე თვით კოოპერატივი. ხშირად ხდება, რომ როდესაც კოოპერატივი ყიდულობს გლეხისაგან ამა თუ იმ ნაწარმებს, ნაწილს აძლევს ნაღდათ, ნაწილს კი საქონლით ან კიდევ შეიძლება ცოტა და-

გვიანებით, მაგრამ უფრო მეტი მოგებით, მაშინ როდესაც იქნება განადგურებული ეს საქონელი—სანოვაგე. აქ ვაჭარი წამოყოფს თავს, როგორც უკეთესი პირობების წარმოდგენი და ხშირად შეუგნებელი გლეხი მიჰყიდის სანოვაგეს მას, არ იღებს რა მხედველობაში იმ გარემოებას, რომ თუ კოოპერატივი ამ შემთხვევაში იძლევა ნაღდათ მხოლოდ ნაწილს, რამოდენიმე ხნის შემდეგ გლეხი დაეხმარება თავის თავს კოოპერატივის მხარის დაჭერით, რადგანაც მისი ნაწარმოების გაყიდვის შემდეგ კოოპერატივი გადაუხდის მას უფრო მეტს, ვიდრე კერძო ვაჭარი. ამის გარდა უნდა შევავნებინოთ გლეხს რომ, როდესაც კოოპერატივი საკმაოდ მოლონიერდება, ის არა თუ შესძლებს ნაღდათ ფულის გადახდას, არამედ ეცდება ყოველგვარი დახმარება გაუწიოს იმავე გლეხს, სესხის მიცემის სახით და სხვ.

სესხი კი გლეხს ხშირად ესაჭიროება. თუ ის დაეხმარება კოოპერატივს, ის მიიღებს მისგან სესხსაც, უკეთეს პირობებში, ვიდრე კულაკისაგან, რომელიც გააძრობს მას ტყავს.

რამოდენიმე ცალკე მეურნეობის შეკავშირება, ამა თუ იმ სანოვაგის გასასაღებლად, იძლევა აგრეთვე ბრწყინვალე შედეგებს. მაგალითად გამოდგება „მსლოცენტრი“, რომელმაც გააერთიანა ათასი ცალკე მეურნეობანი, და რომელიც აძლევს ამ მეურნეობათ დიდ მოგებას.

ასეთი მეურნეობების ორგანიზაციას კო-

ოპერატივი ყოველთვის მისცემს სესხს. საჭიროა ოღონდ ინიციატივა, წამჯიკავებელი ძალა, და ასეთ ძალათ უნდა გახდეს ისევ და ისევ კომკავშირი.

შეიძლება მიპასუხონ, რომ ე პარტიის საქმეაო.

მაგრამ პარტია დატვირთულია, ის ვერ გაიღებს ყველა თავის ძალებს ამ საქმისათვის, მაშინ როდესაც კომკავშირი პარტიის დახმარებით მოიტანს ძალიან დიდ სარგებლობას, აგიტაციისა და პროპაგანდის გარდა, კომკავშირმა პრაქტიკულად უნდა დააკავშიროს სოფელი და კოოპერაცია. ამ კავშირად უნდა გახდნენ თვით ისინი.

იქ სადაც არ არის კოოპერატივი, კომკავშირმა უნდა მოაწყოს იგი, მიიღოს მონაწილეობა კოოპერატივის ყოველდღიურ პრაქტიკულ საქმიანობაში, და აჩვენოს რომ გლეხისათვის ეს სასარგებლოა.

ღარიბმა ფენებმა უნდა დაინახონ ასეთ კოოპერატივში დამხმარე ძალა, კლუაკი კი კოოპერატივის მუშაობაში არ უნდა შეუშვათ. ამას თვალყური უნდა ადევნოს აგრეთვე ლ. ა. კ. კ. და უნდა ახსოვდეს, რომ მის მხარეზეა პრესა, პარტიული და აღმასრულებელი ორგანოები საკმაოდ ძალაუფლების, რომლებიც მზათ არიან ყოველ წუთს დაეხმარონ კომკავშირებს მის პასუხსაგებ მუშაობაში ქალაქისა და სოფლის დაახლოვებისათვის სასოფლო-სამეურნეო კოოპერატივის საშუალებით.

გ. ხასპაბოვა.

გაეოცდოილები სოკითხები

რა უნდა გვახსოვდეს ქალთა შორის მუშაობაში.

(წერილი ქუთაისიდან)

ჩვენი სინამდვილის რთულ პირობებში საქართველოს კომკავშირმა მაინც შესძლო ზოგიერთი შედეგების მიღწევა ქალთა შორის მუშაობის დარგში. მაგრამ მიღწეულია ჯერ მხოლოდ ნაწილი, და საკმაოდ უმნიშვნელო ნაწილი. უნდა ითქვას აშკარად, რომ

დღემდე ჩვენ არ გავაჩნდა სწორი და მეთოდურად თანწყობილი მიდგომა ამ კითხვისადმი.

მუშაობის მიმდინარეობაში მტკიცე ადგილებმა ხშირად იჩინეს თავი, რაც უმთავრესად ჩვენ მიერ საკითხის აღმაცერად

დაყენებას უნდა მიეწეროს. ძალიან ხშირად ჩვენი უჯრედები ასე უდგებიან საქმეს: „თუ მოვლენ ჩვენთან ერთიანად და უყუყმანოდ, მივიღებთ, მუშაობას გავაჩაღებთ, თუ არა და—ჩვენ ჩვენთვის, ისინი მათთვის დარჩებიანო“...

ცხადია, ასეთნაირად კითხვის დაყენება და მასზე მუშაობის აგება, გარდა იმისა რომ ძირიანად შემცდარია, არა კომუნისტურიც, არა ლენინურიც არის აგრეთვე.

ასეთი გზით ქალთა შორის მუშაობა მთლიან სისტემატიურ სახეში არასოდეს არ ჩამოყალიბდება. არის კიდევ მეორე ვარიანტი „ქალთა შორის მუშაობის“ შემცდარ და დამახინჯებულ გაგებისა: ხშირად ეს მუშაობა იწყება და თავდება ორგანიზაციაში ქალთა მიღებით. ბევრი ჩვენი ამხანაგებისათვის ჯერაც შეუთვისებელი დარჩა ის ანბანური კეშმარიტება, რომ საჭიროა წინასწარი, ხანგრძლივი, ცოცხალი და კავშირთან დამახლოებული მუშაობის გაჩაღება იმ ქალთა შორის, რომელნიც უნდა იქნენ მიღებული კავშირში.

მოკლედ, კავშირში მიღება ერთგვარი

ჯამის გაკეთება უნდა იყოს წინასწარი მუშაობის და საზოგადოებრივ აქტივობის, რომელნიც კავშირში მიღებამდე უნდა გაიშალოს ქალთა შორის. არის კიდევ ერთი მანე ჩვეულება ჩვენი უჯრედების პრაქტიკაში ისევე „ქალთა საკითხის“ გარშემო.

ხშირად უჯრედები იღებენ ქალებს „დაავადმყოფებულ იდეოლოგიით“.

ცნობილია, რომ ქალთა შორის არ არის იშვიათი მოვლენა თავისებურ-მეშინური ან წვრილ-ბურჟუაზიული მელანქოლიით შეზავებული იდეოლოგია. გარკვეულ პირობებში შეიძლება ეს გარემოება აოწარმოადგენდეს რაიმე ანგარიშგასაწევ მოვლენას, მაგრამ საკითხი სდგას პროლეტარულ ორგანიზაციაში (კომკავშირში) მიღება-არმიღების შესახებ, მას უთუოდ ღირსი სიფრთხილით უნდა შევხედოთ.

ჩვენ არ უნდა დავტოვოთ კავშირში არც ერთი უმნიშვნელო სერელი, საიდანაც ორგანიზაციაში შეიძლება მეშინური იდეოლოგიის სიომ დაჰბეროს.

ჩვენმა უჯრედებმა ერთი წუთითაც არ უნდა დაივიწყონ ეს გარემოება.

გრ. სხიველი.

რა უნდა ვიკითხოთ

ლენინიში თუ ტროცკიში

(მასალები საკითხის შესასწავლად)

ე. კვირინგი.—ლენინი, შეთქმულება, ოქტომბერი.

გაზ. „პროლეტარი“. ხარკოვი. 1924 წ.

ამხ. კვირინგი არკვევს ამხ. ტროცკის მიერ მოცემულ დახასიათებას იმის შესახებ თუ როგორ უტურებდა ლენინი 1917 წ. შემოდგომის შეიარაღებულ გამოსვლებს. ეს დახასიათება მოყვანილია ტროცკის წიგნში „ლენინიზმს“. კვირინგი ვლადიმერ ილიას-ძეს წერილების მრავალრიცხოვან ციტატებით უარყოფს ტროცკის მიერ ლენინისადმი ბლანკისტურ და შეოქმულებით ტენდენციების მიწერას.

მ. ოლმინსკი.—წინასიტყვაობა წიგნზე „ლენინი ტროცკზე და ტროცკიზმზე“. „პოვედა“ № 280, 1924 წ. წინასიტყვაობაში მოყვანი-

ლია ანხ. ტროცკის წერილი ოლმინსკისადმი 1921 წ. 6 დეკემბრის თარიღით.

ლენინიზმისათვის, წერილების კრებული: სახგამი. კრებული შეიცავს წერილებს ა.ხ. ანდრეევის, ბუხარინის, ბუბნოვის, გუსტევის, ზინოვიევის, კამენევის, კრუპსკაიას, კვირინგის, კუუსინენის, ლებედას, მოლოტოვის, მელნიჩანსკის, რიკოვის, სტალინის, სოკოლნიკოვის და სხვ. დამატება: ლ. ტროცკი—„ოქტომბრის გაკვეთილები“

ლენინი ტროცკის შესახებ. „ახალი მოსკოვი“-ს გამოცემა, 1924 წ. ამ დღეებში გამოვა ბეჰედიდან.

ნ. ლენინი—თხზულებათა კრებული ტ. IV. XI, XII, XIII ნ. I.

ლენინის კრებული № 1. სახგამი ლნგრ. 1924

*) იხ. „აქტივისტი“ № 1.

წ. (ლენინის წერილები მ. გორკის მიმართ). № 2. (ლენინის წერილები შლიაპნიკოვის და კოლონტაისადმი).

ლენინი და ზინოვიევი.—მიმდინარეობის წინააღმდეგ. წერილების კრებული „სოციალ-დემოკრატიდან“, „კომუნისტიდან“ და „სოციალ დემოკრატიის კრებულიდან“.

ლენინი და ზინოვიევი.—„ოში და სოციალიზმის კრიზისი“ II სახეში 1920 წ.

ლენინი და ზინოვიევი.—„სოციალიზმი და ომი“. „კრასნაია ნოვი“-ს გამოცემა 1924 წ.

ლენინი, ზინოვიევი და კამენევი.—„მარქსიზმი და ლიკვიდატორობა“ გამ. მე-2 ლენგრ. „პრიბოი“ 1924 წ.

ზინოვიევი — თხზულებათა კრებული ტ. II სახეში 1924 წ.

სორინი.—ლენინის სწავლა პარტიის შესახებ „მოსკ. მუშ.“ გამოცემა 1924 წ.

პარტიის მეორე ყრდლობის ოქმები. სახ. გამის გამ. 1924 წ.

პარტიის XIII ყრილობის სტენოგრაფიული ანგარიში. სახ. გამი 1924 წ.

სრულიად რუსეთის პარტიის მე-XIII კონფერენციის სტენოგრაფიული ანგარიში.

ამხ ტროცკის ნაშრომებისგან აღენიშნავთ შემდეგს:

ლ. ტროცკი.—ჩვენი რევოლუცია გლაგოლევის განოცემათა კრებული, 1906 წ. (9 იანვრამდე წინასიტყვაობა—პერმანენტულ რევოლუციის შესახებ ჩვენი პოლიტიკური

ამოცანები წერილები გაზეთ „ნაჩალოდან“ — ჯამი და პერსპექტივები).

ლ. ტროცკი.—პარტიის დაცვისათვის II, 1917 წ.

ლ. ტროცკი.—„1905 წ.“ ს.ხ. გამი 1924 წ.

ლ. ტროცკი.—ლენინზე.

„ოქტომბრის გაცვეთილები“. ლ. ტროცკის თხზულებათა კრებულის მე-III ტომის წინასიტყვაობა. სახ. გამი 1924 წ.

ვარდინი.—ლ. ტროცკი—ლენინის შესახებ — „ბოლშევიკი“ № 10.

„ზედმეტი გულმოდგინება“ ამხ ტროცკის წერილი ჟურნალ „ბოლშევიკში“ № 11 12. 1924 წ.

რედაქციის პასუხი ამხ. ტროცკის წერილზე — „ზედმეტი გულმოდგინება“, „ბოლშევიკი“ № 11—12. ის წერილები, რომელიც დაწერილია ამხ ტროცკის მიერ 1917 წლამდე, და რომელიც წარმოადგენს გარკვეულ თავდასხმას პარტიაზე და ლენინზე, მოიპოვება ესლა მხოლოდ ძნელად საშუავნელ გამოცემე ში.

მკითხველს შეუძლია მათზე მსჯელობა, იმ დროის ბოლშევიკური ლიტერატურის მიხედვით, რომელიც შეეხება ამ საკითხს.

საერთო წარმოდგენას ამხ. ტროცკის პოზიციის შესახებ მკითხველები მიიღებენ მისი წერილებიდან ჩხეიძესთან. (იხ. დამატებები. სტალინის წიგნის: „ტროცკიზმი და ლენინიზმის“-ს და „პრიბოის“ გამ. კრებული ნ. ლენ ნი.—„ტროცკისა და ტროცკიზმის“ შესახებ).

პასუხისმგებელი რედაქტორი ვ. დარახველიძე.

20 გარსისთვის გამოვა მოსწავლე ახალგაზრდობის

= ჟურნალი =

„საზღვრეპარზე“ № 2

ჟურნალში მოთავსებულია მოთხრობები და ლექსები, წერილები პოლიტიკა-ეკონომიკა-მარქსიზმიდან; მიმოხილვები თეატრის, კინოს, სპორტის შესახებ; ფართე აღგილი უჭირავს მოწაფეთა ყოფა-ცხოვრებას. ჟურნალი დასურათებულია და ღირს 50 კაპ. ხელის მოწერა მიიღება: რუსთაველის პროსპ., № 20.

სტამბა „ზარია ვოტოკა“-სი, საშა წულუკიძის ქ., № 4. ზეც. № 1140. მთავლ. 363.